

વિષય-પરિચય

૧ દીપદર્શનમાં આત્મદર્શન.	(લે. રેવાશંકર વાલજી યધેકા) ૬૧
૨ જૈન સમાજ સાથેનો મારો પરિચય.	(કાકા કાલેલકર) ૬૩
૩ દીવાળી પર્વનું રહસ્ય.	(મુનિ શ્રી ન્યાયવિજયજી) ૬૮
૪ જ્ઞાનોપાસના.	(લે. ભગવાનદાસ મનસુખભાઈ મહેતા) ૭૨
૫ ઘરઘર પ્રગટે દિવાલી	(લે. રાજપાળ મગનલાલ બહેરા) ૭૪
૬ હાટડી.	(મુનિશ્રી દર્શનવિજયજી) ૭૫
૭ મહાવીર નિર્વાણ.	(લે. આ. શ્રી. વિજયકરનુસુરિ) ૭૭
૮ ગુરુ મહિમા, ગુરુ સ્તુતિ	 ૮૦
૯ સુભાષિત વચનામૃતો,	(લે. રવ. સ. ક. વિ.) ૮૧
૧૦ જૈન સાહિત્યનો પ્રચાર કઈ રીતે વિકસે	(લે. રાજપાળ મગનલાલ બહેરા) ૮૩
૧૧ શ્રી હેમચંદ્રાચાર્ય વિરચીત સાહિત્યની રૂપરેખા.	(લે. મુનિરાજ શ્રી ચતુરવિજયજી મહારાજ, ૮૫
૧૨ વર્તમાન સમાચાર.	 ૮૭

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશના ગ્રાહકોને ભેટનું પુસ્તક

“ મહાભેદવાહન જૈન રાજ ખારવેલ ” નામનો પ્રાચીન ઐતિહાસિક ગ્રંથ સુપ્રસિદ્ધ લેખક રા. સુશીલતા દાથે તૈયાર થયેલ છે, ચાલતા ધોરણ મુજબ એ વર્ષના લવાજમનું વી. પી. કરી અમારા માનવંતા ગ્રાહકોને કારતક શુદ્ધ ૫ થી ભેટ મોકલવામાં આવશે જે સ્વીકારી લેતા અમારી નમ્ર સુચના છે.

શ્રી પરમાત્માના ચરિત્રો.

(ગુજરાતી ભાષામાં) તૈયાર છે.

૧ શ્રી નેમનાથ ચરિત્ર ૨-૦-૦	૨ શ્રી વિમળનાથ ચરિત્ર ૧-૧૨-૦
૩ શ્રી સુપાર્શ્વનાથ ચરિત્ર, બે ભાગમાં ૪-૮-૦	૪ શ્રી ચંદ્રપ્રભુ ચરિત્ર ૧-૧૨-૦
૫ શ્રી મહાવીર ચરિત્ર ૩. ૩-૦-૦	
૬ શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર (ચોવીશ જિનેશ્વરના સંક્ષિપ્ત રસપૂર્વક ચરિત્ર) જૈન પાઠશાળા કન્યાશાળામાં પઠનપાઠન માટે ખાસ ઉપયોગી. ૩. ૦-૧૦-૦	

છપાતાં મૂળ ગ્રંથો.

૧ ધર્મામ્યુદય (સંઘપતિ ચરિત્ર.)	૨ શ્રી મલયગિરિ વ્યાકરણ.
૩ શ્રી વસુદેવહિંદિ ત્રીજો ભાગ.	૪ પાંચમો જુદો કર્મગ્રંથ.

૫ શ્રી વૃહત્કલ્પ ભાગ ૪

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા—ભાવનગર.

પુરતક: ૩૬ મુ :

અંક ૩ જા :

આધિન : ૧૯૯૪

આક્ટોબર : ૧૯૩૮

નવું વર્ષ સુવારક

ધર્મો રક્ષિત રક્ષિત:

નવો સાલ માંગલિક

દીપદર્શનમાં આત્મદર્શન.

દ્વાહરે.

ઓ! આવી દીપોત્સવી, વિવિધ રમ્યક વેશ;
સૃષ્ટિને સમજાવતી, સારૂપ મેંદશ. ૧

હરિગીત છંદ.

ચોરાણું ને પંચાણું, સંધિ સમય નજરે યશે,
ક્ષણભર જગતજંગળને, અંતરયત્રી અગાડી કરો;
ખંતેતણાં રૂપો નિહાળી, સુગંધ તત્ત્વો ગ્રહે,
ઓ ચેત નર! ઓ ચેત નર!! એ યોધ પંચાણું કહે—૧

ચોરાણું ક્યાં ચાલી ગયું? પંચાણું ક્યાંથી આવી આ ?
જૂની નવી કહેવાય કયમ? એ ભેદની શું ચાવી આ ?
આ મૂક-ભેંડા કાચડાનાં, વહન અંતરમાં વહે,
શાણા જનો! એ તત્ત્વ શોધો, એમ પંચાણું કહે—૨

વગડાવી વિશ્વે હાક જ્યારે, સમયમૂર્તિ સીકંદરે,
જગ જીતવા જીજીમી રહ્યો, એ આત્મજ્ઞાન વિના ખરે;
ભારતઋષિ બેટયા અને, અમરતવનાં તત્ત્વો કહે,
“જગમાં ભટકતો અટક તું” એ આજ પંચાણું કહે—૩

અગણિત કાંઈ સમૃદ્ધિ, રમ્યક શિક્ષિ ને સિક્ષિઓ,
અમરત્વ એકથેમાં નથી, વિશ્વસંતો વપયં જ વિધિઓ;

ચોરાણું ખાલી લાથ ગણ! પંચાણુંમાં વડનો વહે,
મારીય અંતિમ એ દશા! એ બોધ પંચાણું કહે—૪
ક્ષણ-પ્રતિક્ષણે સંસારની, નેત્રેથી નશ્વરતા જુઓ,
ભવસાગરે ભટકી અરે! શીઘ્ર આત્મલાભ ખરો ખુઓ;
નિશ્ચય ઝડપશે કાળ રાગનરંક કો સ્થિર ના રહે,
તદપિ ન છૂટે મોહ! એ સત્યાક પંચાણું કહે—૫
ફટ ફટ ફડાકા ફૂટતા, જેમ તાર તના તૂટતા,
દર્શાવતા “દનિયાં ક્ષણિક” બિચે ગયારા બિડતા;
દીપપંક્તિઓ દેખાડતી આ, તેજ અંતર દહે,
સાચો પ્રકાશ જ આત્મનો, એ તત્ત્વ પંચાણું કહે—૬
ભોજન વિવિધ, વસ્ત્રો વિવિધ, વાહન વિવિધ વિવસી રહ્યાં,
આ આંખથી એ સંપત્તિનાં, રૂપ જોયાં ને ગયાં;
અવિચ્છિન્ન રૂપ જ આત્મનું, ત્રય કાળમાં નિશ્ચળ રહે,
એ સત્ય દીપ દીવાળીનો, એ બોધ પંચાણું કહે—૭
સધ્ધર્મ ને સત્કર્મ એ બે દીપ આ સંસારમાં,
જેના હૃદયમાં એ દીવા, એ ધન્ય નર વ્યવહારમાં;
ન્યાં આત્મજ્યોતિ ભાસતી ત્યાં નિલ દીવાળી રહે,
દીપોત્સવીની દિવ્યતા, એ સત્ય પંચાણું કહે—૮
વેપારીઓ નિજ ચોપડામાં, લાભ-હાનિ તારવે,
તું પાપ-પુણ્યતણા હિસાબો, ઝટ ગણી લે આ ભવે;
સરઘેયું કાઢી જોઈ લે, શું લાભ કે હાનિ રહે,
ઓ ચેત નર! ઓ ચેત નર!! પંચાણું પ્રારંભે કહે—૯
સાચી દીવાળી એ જ કે, પરમાર્થનાં કૃત્યો કરો,
સાચી દીવાળી એ જ કે, દુઃખી-દર્દીનાં કષ્ટો હરો;
નિજ આત્મનું, નિજ દેશનું, કલ્યાણ એ કર્તવ્ય છે,
એવા સુધડને આ દીવાળી-પર્વ ભારે ભવ્ય છે—૧૦

વસંતતિલકા વૃત્ત.

આરોગ્યતા અવનિમાં અવિનાશ આપો,
શાંતિ સુખોદ્ભવ સુસંસ્કૃતિમાંથી વ્યાપો;
માંગલ્યતાનું ખૂબ ખુલ્લું કરો જ આરં,
આજે દીવાળી દિન પ્રાર્થના એ ઉચ્ચારું—૧

સં. ૧૯૯૪

દીપોત્સવી

લી. સમષ્ટિ શુભચિંતક,

રેવાશંકર વાલજી બધેકા

નિવૃત્ત એન્કુ. ઇન્ડો. ધર્મોપદેશક-સાવનગર.

કાકા કાલેલકર

જૈન સમાજ સાથેનો મારો પરિચય

પરમાનંદભાઈએ મને બહુ અઘરો વિષય સોંપ્યો છે. અમુક માણસ પોતાને વિષે કેવા અભિપ્રાય ધરાવે છે એ જાણવાનો રસ સૌને હોય છે. એ જ કારણે આટલી મોટી સંખ્યામાં આપ સૌ અહીં હાજર થયા છે એમ હું માનું છું, પણ જૈનો આગળ ઊભા થઈ જૈન સમાજ કે ધર્મ સાથેનો પોતાનો પરિચય રજૂ કરવો એ સહેલી વાત નથી. હું તો એક-મંડ બર્કના મતનો છું કે કોઈપણ જાતિ, સમાજ કે રાષ્ટ્ર વિષે સાર્વત્રિક સિદ્ધાંત બાંધાય જ નહિ. દરેક સંસ્કૃતિની વિશિષ્ટતાઓ ભલે હોય પણ સમાજમાં તો અનેક જાતના લોકો હોય. અમુક લોકો સારા ને અમુક નરસા એવો ભેદ પડાય જ નહિ. મનુષ્યજાતિ બધે સરખી જ છે.

અને જૈન સમાજ સાથેનો મારો પરિચય કયાં બહોળો છે? હું તો અમુક મિત્રોને જ ઓળખું. મેં મુસાફરી ખૂબ કરી છે, પણ તે તો નદી અને પર્વતો, તીર્થો અને મંદિરો, ગામડાં અને તેમનો ભૂખમરો એ જોવા માટે. સમાજની વિવિધ પ્રવૃત્તિઓ સાથેનો મારો પરિચય પરિમિત જ છે. જે છે તે વિદ્યાર્થીઓ અને અધ્યાપકો સાથે. ઇશ્વરે મને બહુ સારા મિત્રો આપ્યા છે પણ આખા સમાજ વિષે હું કેમ બોલું?

માણસનો પરિચય ઓછો હોય કે વધારે, સાથે સાથે અભિપ્રાય તો બાંધવો પડે જ છે; કેમકે અભિપ્રાય બાંધ્યા વગર વ્યવહાર સંભવે જ નહિ. પણ એવો અભિપ્રાય વ્યક્ત ન થઈ શકે. પોતાના મન સાથે પણ એતું પૃથક્કરણ ન થાય. એ નિશ્ચિત હોય તોયે અવ્યક્ત જ રહી શકે.

મારા અનુભવ પરથી એટલું કહી શકું કે કોઈપણ સમાજ પોતે શ્રેષ્ઠ હોવાનો દાવો ન કરી શકે. હું તો એટલે સુધી કહું કે બીજી કોમો કરતા પોતે વધારે અહિંસક હોવાનો દાવો પણ જૈનોએ ન કરવો ઘટે. વિગતોમાં કે રિવાજોમાં ભલે ભેદ હોય પણ ગુજરાતની બધી કોમો સરખી રીતે અહિંસક છે. તમે ઇચ્છો તો એ દાવો જરૂર કરી શકો કે જૈન ધર્મના પ્રચારને લીધે અને તમારા સહવાસને લીધે લોકોમાં આટલી અહિંસા છે.

કોઈ પણ વ્યક્તિ કે સમાજ વિષે બોલતા બીજી એક અગવડ નડે છે. ગુણો બતાવીએ તો તે ખુશામત કે ઉપરઉપરનો વિવેક મનાય છે; જાણે માણસ દોષો બતાવતી વખતે જ સાચું બોલતો હોય. અને દોષો બતાવવામાં માણસે તટસ્થબુદ્ધિ રાખી હોય તોયે કોઈ એ માને નહિ. મારા જેટલા જૈન મિત્રો છે તેમની ઉદારતા અને સહિષ્ણુતા ઉપર હું મોહિત છું, ચુસ્ત જૈન સમાજમાં તેમની કેટલી પ્રતિષ્ઠા છે તે હું જાણતો નથી; પણ મારે મન તેઓ અહિંસાના સાચા ઉપાસક છે. જૈનોની સંકુચિતતા વિષે મેં ઘણું સાંભળ્યું છે.—દાન

૬૪ જૈન સમાજ સાથેના

મારો પરિચય

કરે તો તે પોતાની કોમો પૂરતું જ, મદદ કરે તો પોતાની કોમના યુવાનોની કેળવણી માટે જ. કંડો ઊભા કરે કે છાત્રાલયો ખોલે તોયે તે કોમી લાગણીથી જ. એ વિષે હું તો એટલું જ કહી શકું કે મારો અનુભવ જુદો છે. જે રાષ્ટ્રીય વિદ્યાપીઠમાં હું કામ કરું છું તેવું વિશાળ મકાન એક જૈન ગૃહસ્થે બાંધાવી આપ્યું છે. બધા ધર્મોના ધર્મગ્રંથોમાંથી અહિંસા શાસ્ત્ર શોધવા માટેની સરસ સંગ્રહ બીજા એક જૈને કરી આપી છે. દેશની દુર્દશાના એસડ તરીકે જે ગ્રામસેવાની યોજના અમે હમણાં હમણાં અમલમાં મૂકી છે તેની આર્થિક બાબતોના ભાર પણ એક ઉદાર હૃદયના જૈને જ ઉપાડી લીધો છે. આવા આવા કેટલાયે દાખલા આપી શકાય.

પણ તમે તો કહેશો કે ‘દરેક કોમમાં આવા ઉદાર ગૃહસ્થો હોય પણ ખરા; કોમ તરીકે અમારી કંઈક ખામી તો બતાવો.’ ખામીઓ બતાવું એટલો નિકટનો હજી મારો પરિચય નથી પણ જે શંકાઓ થઈ છે તે જ અહીં પ્રશ્નરૂપે પૂછી લઉં.

શુજરાતના જૈનો મોટે ભાગે શહેરમાં રહે છે કે ગામડામાં? જો શહેરમાં જ રહેતા હોય તો તમારે ખૂબ વિચાર કરવો જોઈએ. જૈનો ઘણે ભાગે ખેતી કરતા જ નથી. શું એ વાત સાચી છે? જો સાચી હોય તો એ પરિસ્થિતિ ગંભીર છે એમ મારે કહેવું જોઈએ. તમારે તમારી હસ્તી વિષે અને પ્રતિષ્ઠા વિષે જેટલી કાળજી લેવી જોઈએ તેટલી તમે નથી લેતા એમ મારે કહેવું જોઈએ; એટલું જ નહિ પણ અહિંસાધર્મના પાલનની પૂરતી તૈયારી તમે નથી કરતા એમ પણ હું કહું.

સમાજશાસ્ત્રના અત્યાર સુધીના મારા અભ્યાસ ઉપરથી મેં એક સચોટ નિયમ તારવ્યો છે કે જે કોમે જમીન સાથેનો સીધો સંબંધ રાખે નથી તેણે પોતાનાં મૂળીયાં ઢીલાં કર્યાં છે. એમ હું માનું છું કે જે અનાજ આપણે ખાઈએ છીએ તે કેમ અને કયાં પેદા થાય છે તે આપણે અનુભવથી બાંધવું જોઈએ. કેટલેક ઠેકાણે ખેતીમાં થતી હિંસાને કારણે ખેતીથી દૂર રહેવાનું કહેવામાં આવે છે, પણ જૈનો આની દલીલ ન કરી શકે એમ હું ધારું છું, કારણ કે જૈનમતે તો કયું, કરાવ્યું અને અનુમોદ્યું એ ત્રણેમાં સરખો દોષ કહેલો છે. જે અનાજ ખાવામાં આવે છે તેને લગતી ખેતીનો દોષ ખાનારાને લાગે જ છે. આમ છતાં પણ તમારો ધર્મ તોગ કરવા તમને ના કહેતો હોય તો હું લાચાર છું. મને તો જે યોગ્ય લાગે તે કહેવું એ મારો ધર્મ છે.

પૈસાદાર થવાના એ જ માર્ગ છે: વેપાર અને કુટકાટ. વેપારીઓ વેપાર કરે છે અને અઢળક ધન લેશું કરે છે. સત્તાશાહી કુટકાટ કરે છે અને ધનના ભંડાર ભરે છે. નળ-લાને નીચોવે છે અને પરબળથી રાજ્ય ચલાવે છે. વેપારથી પૈસો આવે છે, પણ જમીન સાથેના સંબંધ સિવાય સમાજમાં સ્થિતિ ન આવે. પૈસો શહેરી ચીજ છે. આપણે શહેરમાં જ રહેવાથી ઘણાં જોઈ નાખ્યા છે એમાં કંઈ શક નથી. કુદરત સાથેનો સીધો

જૈન સમાજ સાથેનો

મારો પરિચય

૬૫

સંઘ ગામડામાં રહેવાથી જ ઇર્ષ્યા શકે છે. જે ગામડામાં રહે છે તે ઋતુના પરિવર્તનો ખુદ્દી હવા, ખુદ્દો તડકો, ટાઢ, તાપ અને વરસાદ, ભવ્ય આકાશ અને પંખીઓનો કલરવ અનુભવી શકે છે. જેને ખેતી કરવી હોય છે તે આકાશ સામે મીટ માંડીને ખેસે છે અને રાત્રિના તારા અને દિવસના સૂર્યપ્રકાશ સાથે એકરૂપ બની જીવન વહન કરે છે. આત્મરક્ષક વૃત્તિ કેળવવા માટે પણ ખેતી ખૂબ આવશ્યક છે, કારણ કે ખેડૂતને કુદરતનાં તેમજ પશુપક્ષીઓનાં અનેક આક્રમણો સામે સતત ઝુઝવાનું હોય છે. આ રીતે જ હું કહું છું કે ક્ષત્રિય અને ક્ષત્રિય(ખેડૂત)માં હું બહુ ભેદ જોતો નથી. આત્મરક્ષક વૃત્તિ હંમેશાં ગામડાના ખેડૂતોએ જ બતાવી છે. શિવાજીએ અને બારડોલીના ખેડૂતોએ આ વાત પુરવાર કરી છે. બ્યારે You shall yield તારે નમવું જ પડશે એવો સત્તાધારીનો હુકમ નીકળે છે ત્યારે I shall neither break nor bend એવો જવાબ ખેડૂત જ વાળી શકે છે.

આ વિશ્વમાં અહિંસા સમાન બીજો ધર્મ નથી, એ તો તમે અને હું બન્ને માનીએ છીએ. એમ છતાં આ દેહે-આ જીવનમા કોઈપણ મનુષ્યથી અહિંસા સંપૂર્ણપણે અખત્યાર કરવાનું બની શક્યું જ નથી અને બને તેમ પણ નથી. આપણા જીવનનો ઉદ્દેશ આપણી આહુ પ્રવૃત્તિઓમાંથી હિંસાને બને તેટલી ઓછી કરવાનો જ રહી શકે. એટલે જ્યાંસુધી સંસારપ્રવૃત્તિઓ આલ્યાં કરે છે ત્યાંસુધી અહિંસાધર્મીઓએ અહિંસાના પ્રયોગો આહુ રાખવા જ રહ્યા. આ જ રીતે ખેતીની અંદર પણ આપણે અહિંસાની કેટલી શક્યતા છે તે જોવું જ જોઈએ, કારણ કે ખેતીને જેટલી અહિંસક બનાવી શકશે તેટલી પ્રમાણમાં આખું જગત અહિંસક બનવાનું છે. બહારના જીવનમાં અહિંસાની ગમે તેટલી વાતો કરો પણ જેના વિના જગતને ઘડીભર આલતું નથી તે અન્નોપાજ્ઞક ખેતીને વિશદ ન બનાવો ત્યાંસુધી અહિંસાધર્મ આપણા જીવનના મૂળને સ્પર્શી શકતો નથી. સંન્યાસી સર્વ પ્રવૃત્તિઓથી દૂર રહીને પોતે મોટો અહિંસક હોવાનો ભલે દાવો કરે પણ એ દાવાની મને બહુ કોંમત નથી. અહિંસાધર્મ જીવતોબગતો વિશ્વધર્મ છે અને તેની પૂર્ણતાને આપણે કદી પહોંચી શક્યા નથી. એ અહિંસાધર્મનો અમલ આપણે હિંસક ગણાતી પ્રવૃત્તિઓથી દૂર જ રહીને અને એમ છતાં પણ તે પ્રવૃત્તિનાં ફળોનો લાભ લઈને કદી કરાવી શકતા જ નથી. આપણે ધર્મ સંસારસ્થિતિ માટે અનિવાર્ય પ્રવૃત્તિઓમાંથી હિંસાના તત્ત્વને બને તેટલું નાબૂદ કરવામાં રહેલો છે. આ બાબત તરફ જૈન ભાઈઓનું ખાસ ધ્યાન ખેંચવું છું.

આ રીતે વિચારતાં તો આર્થિક, સામાજિક, રાજકીય, ઔદ્યોગિક, આરોગ્યની કે છેવટે મોક્ષની દૃષ્ટિએ પણ જૈનસમાજે જમીન સાથેનો સંઘ કેળવવો જ જોઈએ એમ હું માનું છું. અને જ્યાં સુધી જૈનો તેમ ન કરે ત્યાં સુધી જૈનોની પ્રતિષ્ઠા સ્થિર ભમિ ઉપર નથી એમ હું જણાવું છું.

જૈન સમાજ સાથે મને બહુ ઊંડાકે વિરતીથી સંઘ નથી. મને પરિચય છે આડપાન, પશુ અને પંખીજો સાથે અને જેમની સેવાનો હું સદા લાભ ઉઠાવી રહ્યો છું તેમાંના

કેટલાક ગરીબ ભાઈઓ સાથે. મારા જીવનની મુખ્ય પ્રવૃત્તિઓ કેળવણી છે. વિદ્યાર્થી, મારા વિદ્યાર્થીઓ અને હું એ જ મારી દુનિયા છે. આ બધું છતાં મને કેટલાક જૈન-મિત્રો મળ્યા છે. તેઓ બહુ સુંદર, પ્રેમાળ અને પુરા સહિષ્ણુ મળ્યા છે. અને એમનાથી મને તો હંમેશા જૈન સમાજ માટે બહુ ઊંચો જ્ઞાન બંધાયો છે. તે ભાઈઓની તમારામાં કેવી અને કેટલી પ્રતિષ્ઠા છે તેની મને ખબર નથી, પણ મેં તો તેમનામાં ઊંચું જૈનત્વ અને અહિંસક વૃત્તિ જોયા છે. અહીં અહિંસકતાનો અર્થ હું ઉદાર સહિષ્ણુતા કહું છું. અને હું માનું છું કે આ એક જ વસ્તુ એવી છે કે જેની આજની દુનિયાને બહુ જ જરૂર છે. અને જો જૈનો ધારે તો દુનિયાને આપી શકે તેમ છે. આજે તમે દુનિયામાં ચાલતો માંસાહાર અટકાવી શકો તેમ નથી, કારણ કે અત્યારે તો ઊલટો તે બાબતમાં કેટલેક ઠેકાણે બહુ વિચિત્ર પવન વાય છે. જૈન શાસ્ત્રોનું ખૂબ અધ્યયન થાય એટલા માટે જૈન મિત્રો બહુ આતુર હોય છે. કોઈ પણ જૈન પુસ્તક મારે છપાવવું હોય તો તેના પૈસા મેળવવા માટે બહુ મુસ્કેલી પડે તેમ નથી. પણ આજે આપણે તે કરવાનું નથી. આજે તો આપણે દુનિયાની પીડ બાણવાની છે અને તે કેમ દૂર કરવી તેનો ઉપાય સૂચવવાનો છે. આ ઉપાય જૈન ધર્મમાં છે અને જૈન ધર્મનું યોગ્ય નિરૂપણ કરવામાં આવે તો દુનિયા તેમાંથી ઘણું સ્વાસ્થ્ય મેળવી શકે.

આજે હું જ્યારે જૈનો શબ્દ વાપરું છું ત્યારે જૈન નામ ધારણ કરનારને હું જૈન ગણું છું એમ નથી. જૈન ભાવના જેઓમાં જોતપ્રોત થયેલી છે તેને ઉદ્દેશીને હું કહું છું એમ સમજશો. Hindu view of lifeના કર્તા રાધાકૃષ્ણ કહે છે તેમ, હું પણ માનું છું કે ધર્માન્તર કરાવવાનો પ્રયત્ન ન અટકે ત્યાં સુધી જગતમાં શાન્તિ વળવાની નથી. દરેક ધર્મમાં પોતાનો વિકાસ સાધવા માટે પુરતો અવકાશ અને સામગ્રી હોય જ છે. દરેક ધર્મ ઓછેવત્તે અંશે અહિંસાપરાયણ છે અને એટલા પૂરતું તેમાં જૈનત્વ રહેલું જ છે.

મારે તો તમને બે જ સૂચના આપવાની છે. સહિષ્ણુ બનો અને જીવનની જરૂરિયાતો બને તેટલી ઓછી કરો. જ્યાં સુધી તમારી હાજતો ઓછી ન કરો ત્યાં સુધી તમે સાચા અહિંસક બની શકો જ નહિ. આપણું સામાન્ય જીવન બાલબલતના દ્રોહથી ભરેલું છે. ધન સંપત્તિ દ્રોહથી મળી શકે જ નહિ. તમારામાંના થોડાકને તપ જપ કરવાની સગવડ કરી આપો અને બાકીના તમે બધાં કરતાં હો તે કર્યા કરો તેથી અદ્રોહી કે અહિંસક થઈ શકાય જ નહિ.

હિંદુ ધર્મ એક જ વાત કરી છે અને જૈન ધર્મ તેમાં આવી જ બંધ છે કે-કોઈ પણ ધર્મ જોડો છે એમ કહી શકાય જ નહિ અને દરેક ધર્મના અત્યાંશનો આશ્રય લઈને મનુષ્ય પરમ કોટીને પામી શકે છે અને તેથી ધર્માન્તર કરવું તે મિથ્યા છે. આજ વિચારમાં સ્વાદ્વાદ તત્ત્વનો સાર આવી બંધ છે. બીજા કહે છે તે તદ્દન જોડું કહે છે

જૈન સમાજ સાથેના

મારો પરિચય

૬૭

તેમ કહેનાર પ્રથમ તો સ્યાદ્વાદમૂલક જૈન ધર્મનો જ દ્રોહ કરે છે. આ ધરોળર સગળે. આની અંદર જ દુનિયાના દુઃખોની ખરી દવા રહેલી છે.

તમે પૈસા ખરચી પડિતો ઉત્પન્ન કરશો તેથી તમારું સાહિત્ય પુષ્કળ વધશે પણ તેથી ધર્મ કે જગતનો કશો ઉદાર નહિ થાય. ગાંધીજીને કેટલાએ લોકો ઉત્તમ જૈન-ઉત્તમ હિન્દુ તરીકે સ્વીકારે છે, તે તેમના પાંડિત્યને લીધે નહિ પણ તેમના ચારિત્ર, અનુભવ તથા તપશ્ચર્યાને લીધે. આજે ગાંધીજી એમ કહે છે કે આમાંનું કેટલુંક સાફ સાફ તેમને શ્રીમદ્ રાજચંદ્ર પાસેથી મળ્યું છે અને આ રાજચંદ્રમાં પણ અસાધારણ પાંડિત્ય નહોતું પણ તપોમય જીવન અને વિશ્વવ્યાપી વિશાળ ભાવના હતી. આ તમે અખત્યાર કરીને જૈન ધર્મનું જગતને સાચું દર્શન કરાવો, આજે કેટલાક પ્રાશ્નાત્મક વિચારકો માને છે કે હિંદે પોતાનો સંદેશો જગતને સંભળાવી દીધો છે અને પોતે પોતાના તરફથી ઝીલી લીધો છે. હવે હિંદે કશું દેવાનું નથી. તેને જીવવાનો હવે કશો અધિકાર રહ્યો જ નથી. જો આપણે હવે કશું દેવાનું ન હોય અને આપણે મૃતપ્રાયઃ બની ગયા હોઈએ તો ઉપરનો અભિપ્રાય આપણે સ્વીકારી લઈએ. જો એમ ન હોયતો આપણે આપણામાં પ્રેરણા-ઉત્સાહ-ઓજસ્વિતા અને નવનિર્મિત દાખવીએ, આપણા વારસામાં ઉત્તરોત્તર વધારો કરીએ અને આપણા અસ્તિત્વથી જગતને સમૃદ્ધ અને ગૌરવાન્વિત કરીએ. (‘ પ્રસ્થાન ’ માંથી)

ઈસ્લામધર્મીઓ દુનિયાના પેગમ્બરોમાં છેલ્લામાં છેલ્લા એમના પેગમ્બર હતા એમ જાહેર કરે છે. આ જૂનાનો આગ્રહ કરવો એ મિથ્યા છે, હાનિકારક છે. જેમાં અભિમાન લેવાનું કારણ ન હોય તેમાં અભિમાન લઈએ અને વસ્તુનું કારણ આપણે પકડતા નથી. વેદ ધર્મમાંથી જૈન ધર્મ નીકળ્યો અને જૈન ધર્મમાંથી જૌદ ધર્મ નીકળ્યો એમ કહેવાય છે. પણ એમ નથી. જૌદ ધર્મ કરતાં જૈન ધર્મ ઉત્કૃષ્ટ છે. અત્યારે મળતાં પ્રમણો અનુસાર ઉપનિષદ કરતાં જ્ઞાન, કર્મ અને ભક્તિ ને ધર્મનાં ઊંડાં સત્યો છે એ પહેલાં હતાં. એ વખતે જ્ઞાનધર્મ, કર્મધર્મ અને ભક્તિ ધર્મ હતો. જૈન ધર્મ કે ઉપનિષદ ધર્મ નહોતો.

શ્રી. આનંદશંકર ધ્રુવ

લેઠ મુનિશ્રી ન્યાયવિનયજી

દ્વીવાળી પર્વનું રહસ્ય

દ્વીવાળી શબ્દ સાંભળતાની સાથે જ ૨૪૬૪ વર્ષ પૂર્વેની એ કાલરાત્રિનું સહજ સ્મરણ થઈ આવે છે. ભગવાન મહાવીરદેવ પોતાના કેવળજ્ઞાનરૂપી સૂર્યથી ભારતને શોભાવી રહ્યા હતા, તેમનું અપૂર્વ જ્ઞાન ભારતની સંસ્કૃતિમાં અપૂર્વ જ્યોતિ પ્રગટાવી રહ્યું હતું, ભારતની જનતા ભરતના આ સુપુત માટે ગૌરવ અનુભવી રહી હતી, ભારતમાં ફેલાએલ અજ્ઞાનાંધકારને દૂર કરવામાં આ મહાપુરુષનો ભગીરથ કાળો હતો. અહિંસા, સત્ય, તપ અને સયમદ્વારા ભારતીય જનતાનું ઉત્થાન થવાનું છે એની ઉદ્ઘોષણા કરી મુક્તિનાં દાર પ્રાણીમાત્ર માટે ખુલ્લાં હોવાનું જણાવ્યું હતું. ભગવાન મહાવીરદેવ પ્રશ્નેલી મુક્તિના દાર પ્રાણી માત્ર માટે ખુલ્લાં હતાં. રાગ અને દ્વેષથી સર્વથા રહિત પ્રાણી-ચાહે પક્ષી ભલેને તે સ્ત્રી હો કે પુરુષ હો, શદ્ર હો યા આત્મણુ હો મુક્તિના અધિકારી છે. “સમમાત્ર માત્રિઅગા લહઈ મોસ્વં ન સંદેહો” ની જોરશોરથી ઉદ્ઘોષણા આ મહાપુરુષે કરી હતી. ત્રીશત્રીશ વર્ષ પર્વત પોતાના જ્ઞાનસૂર્યથી ભારતને પ્રકાશિત કરી; અહિંસાનો ડિંડિનાદ વગાડી આસો વદિ ની રાત્રે આ મહાપુરુષ નિર્વાણ પામ્યા અને સાથે જ જતાં જતાં એક મહોપદેશ દેતા ગયા. તે મહાપુરુષના નિર્વાણથી ભારતની શું દશા થઈ રહી હતી તેનું જ્ઞાન નીચેના વાક્યોમાં મળે છે.

પ્રસરતિ મિથ્યાત્વતમો ગર્જન્તિ કુતોથિંકૌશિકા અથ ।

દુર્મિશ્વડમરવૈરાદિ-રાક્ષસાઃ પ્રસરમેષ્યંતિ ॥ ૧ ॥

રાહુગ્રસ્તનિશાકર-મિથ ગગનં દીપહીનમિથ ભવનં ।

મરતમિદં ગતશોભં, ત્વયા વિનાથ પ્રભો! જજ્ઞે ॥ ૨ ॥

આ વાક્યો અક્ષરશઃ સત્ય છે

મહોપદેશ.

પ્રભુશ્રી મહાવીરદેવ નિર્વાણ પામતાં પામતાં પોતાની દ્વારા જે ઉપદેશ આપી ગયા તે આ પ્રમાણે છે.

“જળપમિદં ચળં સે લુદ્ધાણ માસરાસો મહાગદ્દે દોવાસસહસ્સટ્ઠિર્ધિ સમણસ્સ ભગવઞ્જો મહાવીરસ્સ જમ્મણકરવત્તં સંકંતે, તણ્ણપમિદં ચળં સમણાણં ણિમં થાણં ણિમં થીણ યણો ઉદિણ ઉદિણ પૂયાસકારે પવત્તઈ ॥ ૧૩૦ ॥

જયાણં સે લુદ્ધાણ જાવજમ્મણકરવત્તાઞ્જો વિહ્કંતે ભવિસ્સઈ તયાણં સમણાણં ણિમં થાણં ણિમં થીણય ઉદિણ ઉદિણ પૂયાસસકારે ભવિસ્સઈ ॥ ૧૩૧ ॥”

શ્રીકલ્પસૂત્રમાં આવેલાં આ સૂત્રો આપણે દર વર્ષે સાંભળીએ છીએ એટલે એનું વિવેચન નહિં આપું તો પણ ચાલશે, પરંતુ આ સમયે ઇંદમહારાજે કહેલાં વચનો અને પ્રભુએ આપેલ જવાબ મનન કરવા યોગ્ય છે.

અપાપુરીમાં રાજની એક લેખનશાળામાં પ્રભુ મહાવીર દેવ ઉપદેશામૃતનો ઘોષ વહાવી રહ્યા છે. નિર્વાણ કાલ તદ્દન નજીકમાં જ છે. ભાગ્યશાળી જીવો એ ઉપદેશામૃતનું અનૂપ હૃદયે પાન કરી રહ્યા છે. આ વખતે ઇન્દ્ર મહારાજે પ્રભુ મહાવીર દેવને એક નમ્ર વિનંતિ કરતાં કહ્યું.

દી વાળી પર્વ નું

૨૬૨૨

૬૯

પ્રભુ ! આપના જન્મનક્ષત્ર પર ક્ષુદ્ર ભસ્મરાશિ સંક્રાંત છે જેના પ્રતાપે આપના શાસનના સાધુ-સાધ્વીઓનાં પૂજન, સત્કાર, સન્માન નહિં થાય. યદિ આ સમયે ક્ષણવાર આયુષ્ય વધારો તો હે પ્રભુ ! એ ભસ્મરાશિ આપના શાસનને પીડા કરવા-દુઃખ દેવા સમર્થ નહિં થાય.

પ્રભુ—હે શક ! આવું કદી નથી બન્યું કે જન્મેન્દ્રો, તીર્થંકરો પણ ક્ષીણ આયુષ્યને વધારવાને સમર્થ થાય. આયુષ્ય વધારવા સમર્થ નથી. “ માટે અવસ્યંભાવિની તીર્થયાધા જરૂર થશે જ ” ખરેખર આ વચનો પ્રાણીમાત્રને માટે બહુ જ ઉપદેશરૂપ છે.

સંસારમાં મરવું કાઢવું નથી ગમતું. ગમે તેવો દુઃખી પ્રાણી પણ જીવન પ્યારું ગણે છે. જીવવાને માટે અનેક પ્રયત્નો કરે છે. મૃત્યુના આરે ઊભેલો પ્રાણી જીવવાને માટે અમલ્ય ઔષધો પીએ છે—ખાય છે, ડોકટરો અને વૈદ્યોને બોલાવે છે; પરંતુ રાજીખુશીથી મરવા ઉઘડત નથી થતો. અરે પ્રભુનું નામ પણ યાદ નથી આવતું. કુટુમ્બ પરિવારનો મોહ તેને સતાવે છે. જીવનની આશા તેને યાદ આવે છે અને પરલોકમાં જતાં ડરે છે. જીવન માટે મંત્ર, તંત્ર, તાવીજ અને જડીબુટ્ટીઓનો આશ્રય લે છે, પરંતુ ક્ષીણ આયુષ્ય વધારવા કોઈ સમર્થ નથી એનું જ્ઞાન તેને નથી રહેતું. પ્રભુ મહાવીર દેવ કે જેમનું સમસ્ત જીવન ઉપદેશરૂપ છે, જીવનનો એક એક પ્રસંગ આદર્શ ઉપદેશરૂપ છે તેમનો આ અન્તિમ મહોપદેશ યદિ મનુષ્ય જીવનમાં ઉતારે તો અહીં સ્વર્ગલોકની યાદી આવે, પરંતુ મનુષ્ય કર્મ કરતાં ડરતો નથી. પ્રાણીમાત્રને મૃત્યુ અનિવાર્ય છે તો પછી અહિંસા, સત્ય, સંયમ અને તપથી આ ક્ષણિક જીવને પવિત્ર બનાવે, પોતાના રાગ અને દ્વેષને ઓછા કરવા પ્રયત્ન કરે અને તેમાં ઇર્ષ્યા, ક્રોધ, ક્ષોભ, મોહ, અસૂચા, દુરાગ્રહ આદિને જીતવા પ્રયત્ન કરે. મન, વચન અને કાયાથી શુદ્ધ થઈ પવિત્ર સાદું જીવન વ્યતીત કરે તો જીવનનો ખરો લાભ પ્રાપ્ત કરે. મરતાં ન ડરે, જીવું વસ્ત્ર છોડી નવાં વસ્ત્ર સ્વીકારતાં ન અચકાય પરંતુ આ બધું ક્યારે અને ? પ્રભુનો ઉપરનો ઉપદેશ જીવનમાં ઉતારે ત્યારે ને ?

દીવાળી પર્વ બધા ઉજવે છે પરંતુ જીવનને બોધદાયક પ્રભુના ઉપર્યુક્ત વચનો કેટલા યાદ કરે છે ? સાચી દીવાળી માત્ર દીવા કરવામાં સમાઈ છે એમ ? શું સારું સારું ખાવું, પીવું અને ઓઢવું એમાં જ દિવાળી સમાઈ છે એમ ?

એક વાર ભારતીય પ્રખર પુરાતત્ત્વવિદ રા. રા. કે. પી. જયસવાલ બેરીસ્ટરે કહ્યું હતું કે ભારતે ભગવાન મહાવીરનું જેવું સ્મારક સાચવ્યું છે તેવું બીજું કોઈનું સ્મારક સાચવ્યું નથી. તેઓ દીવાળીને ભગવાન મહાવીરનું સ્મારક કહે છે. દરેક ભારતીય પછી ભલે તે રાજા હોય કે રંક, ગરીબ હો કે તવંગર-બધાયે વિના ભેદભાવે દીવાળી ઉજવે છે. આ વસ્તુ તદ્દન સાચી છે. આમાં ખાસ કરીને જૈનોએ તો પ્રભુ મહાવીર દેવનું સ્મારક એવી અપૂર્વ રીતે ઉજવવું જોઈએ એ કે બીજાઓને દીવાળી પર્વનું યથાર્થ મહાત્મ્યની ખબર પડે.

દીવાળીને દિવસે દૃઢ પ્રતિજ્ઞા કરવી જોઈએ કે અમે ભગવાન મહાવીરનો ઉપદેશ અને તેમાં જે ખાસ અન્તિમ ઉપદેશ જીવનમાં ઉતારી જીવનને શુદ્ધ એવં પવિત્ર બનાવીશું. અહિંસા, સત્ય, સંયમ અને તપને જીવનમાં ઉતારી સાચા જૈન-સાચા મનુષ્ય બનીશું. અમે સમ્યગ્ દર્શન, જ્ઞાન અને ચારિત્રમાં

૭૦

દી વાળી પર્વનું

૨૬૨૫

વધુ ને વધુ દહ થઈ, એ રસ્તે ચાલી આત્મદર્શનમાં નિમગ્ન થઈશું અને પ્રાણીમાત્રની સેવા કરી તેમને શુદ્ધ માર્ગે વાળવા પ્રયત્ન કરીશું.

હરેક દીવાળીએ આપણે આપણી પ્રતિજ્ઞાનું ચોક્કસાઈથી ધારીક અવલોકન કરી, આપણે આત્મવિકાસના માર્ગે કેટલા આગળ વધ્યા છીએ તેની ખાતરી કરી, વધુ આગળ વધવા પ્રયત્ન કરવાની પ્રતિજ્ઞા કરવી જોઈએ. આત્મવિકાસના માર્ગમાં વધુ આગળ વધવા ઈચ્છતા મુમુક્ષુએ હું કાણુ છું ? ક્યાંથી આવ્યો છું ? ક્યાં જવાનો છું ? મેં અઘાવધિ શું કર્યું છે અને મારે શું કરવું જરૂરી છે ? વગેરે પ્રશ્નો પૂછી યથાર્થ આત્મસ્વરૂપ વિચારવું જોઈએ. દીવાળી પર્વ તો આત્મિક વિકાસની દીવાળી છે-તેનું પર્વ છે.

શ્રી ગૌતમસ્વામી

જૈન સમાજ દીવાળી પર્વનું સાચું મહાત્મ્ય જીવનમાં ઉતારે એ જરૂરી છે. પ્રભુતો નિર્વાણ-સમય નજીકમાં હોતો છતાંયે પોતાના પરમ ભક્તપ્રય શિષ્યને પ્રભુએ અન્યથ ઉપદેશ દેવા મોકલ્યા અને ઉપદેશ આપીને પાછા વળતાં જ્યારે એ શિષ્યરત્ને પ્રભુના નિર્વાણના સમાચાર સાંભળ્યા ત્યારે પ્રથમ તો તેમણે એ વાત સાચી ન માની. જ્યારે ચોક્કસ સમાચાર મળ્યા ત્યારે તેમને પારવાર દુઃખ પણ થયું અને વ્યાકુલ થઈ કહ્યું કે-

“કર્યાંહિવીઠે પ્રગતઃ પદાર્થાન્, પુનઃ પુનઃ પ્રશ્નવદીકરોમિ ।
કં વા ભદંતેતિ વદામિ કો વા, માં ગૌતમેત્યાત્તગિરાથ વક્તા ॥

ત્યાર પછી શોક પણ કર્યો. આખરમાં વીર વીર કરતાં યાદ આવ્યું કે વીતરાગ તો સ્નેહ રહિત હોય છે. રાગ અને દ્વેષથી પર હોય છે. મેં જ અપરાધ કર્યો છે. આ રાગ મને ન શોભે. આખરે રાગનું અંધન છોડ્યું કે કેવલજ્ઞાન પ્રગટ્યું. આ વસ્તુને જાણવાતાં કહેવાયું છે કે—

મુક્તમગ્ગપવણાણં, સિનેહો વજ્જસિંહલા ।

શરિ જીવંતણ જાઓ, ગોયમો જં ન કેવલી ॥”

એટલે આ પ્રસંગ પણ આપણને એ જ ઉપદેશ આપે છે કે રાગ અને દ્વેષ છોડો. શ્રીગૌતમ-સ્વામી સંપૂર્ણ દ્વાદશાંગીના જાણકાર, શ્રુતકેવલી પ્રભુશ્રી મહાવીરના પરમ ભક્ત, પ્રથમ શિષ્યરત્ન આ બધું ખરું; પરંતુ રાગની શૃંખલાથી અંધાયેલા હોવાથી આવા ઉત્તમ મહાપુરુષને પણ પ્રભુ જીવતાં જીવતાં કેવલજ્ઞાન ન થયું તે ન જ થયું. આખરમાં પ્રભુના નિર્વાણ પછી જ્યારે રાગની શૃંખલા તૂટી ત્યારે જ કેવલજ્ઞાન પ્રગટ્યું અર્થાત્ રાગ અને દ્વેષ તો કેવલજ્ઞાનની પ્રાપ્તિમાં બાધક જ છે. એટલે આ દિવાળી પર્વ અને બેસતું વર્ષ : આ દિવસો આપણને જ્ઞેશ્વરથી ઉપદેશ આપે છે કે રાગ અને દ્વેષથી રહિત થશો ત્યારે જ સાચું આત્મકલ્યાણ થવાનું છે. શ્રી જિનવરેન્દ્ર દેવની દ્રવ્ય અને ભાવથી પૂજા કરો, સામાયિક કે પ્રતિકમણુ કરો, દાન, શિયલ, તપ અને ભાવના આ ચતુર્વિધ ધર્મ પાલો, દેશ-વિરતિ કે સર્વવિરતિ બનો, તીર્થયાત્રા કરો કે ધ્યાન કરો, આ બધાં સાધનોનું શુદ્ધિથી પાલન કરો, પણ રાગ અને દ્વેષ છોડો એ માટે જ આ સાધનો છે, એ યાદ રાખવું જોઈએ. ઉપર્યુક્ત સાધનો

દી વાળી પર્વનું

૨૬૨૫

૭૧

આત્માને હિતકારી છે; એ સાધનોથી જ આપણા રાગ અને દ્વેષ દૂર થશે અને આત્માને સુવિશુદ્ધ કરી મોક્ષ પ્રાપ્ત પણ કરાવશે જ એમાં લગારે સન્દેહ નથી; માટે આ પર્વમાં પ્રભુપ્રરૂપિત ધર્મસાધનો દ્વારા આત્મકલ્યાણમાં વધુ ને વધુ પ્રવૃત્ત થવું એ જ ફલ છે.

ઇતિહાસ

આ સાથે જ આ રાત્રે ઇન્દ્રમહારાજે કહેલું કે આ ભરમગ્રહના પ્રતાપે બે હજાર વર્ષ પર્વત આપનું શાસન પીડાશે. અન્યત્ર ઉલ્લેખ મળે છે કે ચાલણીની માફક શાસન ચળાશે, પરંતુ ૨૧૦૦૦ એકવીસ હજાર વર્ષ પર્વત શ્રીવીર પ્રભુનું શાસન અખંડિત ચાલશે.

આ વચનો તદ્દન સાચાં પડ્યાં છે. અવિભક્ત શ્રી વીરશાસનમાં આ બે હજાર વર્ષોમાં અનેક મતો, સંપ્રદાયો, ધંડાં, વાડા નીકળ્યાં છે. સાત અથવા નવ નિહનવોએ તો જૈન શાસન ડોળી માર્યું. શ્રી શંકરાચાર્ય જેવાએ જૈન ધર્મને ઉખેડી નાખવા આકાશપાતાળ એક ક્યો અને બીજા ઘણાએ અન્ય મતવાદીઓએ જિનશાસન ઉપર ભયંકર ફટકા માર્યા છે; છતાંયે શ્રી વીરશાસન અખંડરૂપે ચાલ્યું આવે છે. અનેક ગમ્મો અને મતોએ પણ શ્રી વીરશાસનના ભાગલા પાડવામાં કયાશ નથી રાખી. સોળમી શતાબ્દમાં પણ અનેક નાના મોટા મતો નીકળ્યા છે તેમાં વિ. સં. ૧૫૩૦ માં લોકાશાહે જૈન શાસન ઉપર ભયંકર ફટકો માર્યો ઇસ્લામી સંસ્કૃતિના ગાઢા રંગથી રંગાઇ તેમણે અમૂર્તિપૂજક સંપ્રદાય ચલાવ્યો. પ્રભુના નિર્વાણનું આ બરાબર ૨૦૦૦ મું વર્ષ હતું. ત્યારપછી વીર નિ. સં. ૨૦૧૭ માં વિ. સં. ૧૫૪૭ માં શ્રી આણંદવિમલસૂરિ જેવા પ્રતાપી મહાપુરુષનો જન્મ થયો. વી.નિ. સં. ૨૦૨૨ માં અર્થાત્ પાંચ વર્ષની નાની ઉંમરે તેમણે દીક્ષા-ભાગવતી દીક્ષા લીધી. વીર નિ. સં. ૨૦૪૦ વિ. સં. ૧૫૭૦ માં તેમને સ્વરિપદ મળ્યું. તેવીસ વર્ષના આ નવયુવાન સાધુએ જિન-શાસનની જીમ્મેદારી પોતાને શિરે ઉઠાવી અને ઉગ્ર વિહાર કરી, સત્ય માર્ગની પ્રસ્પષ્ટા કરી, કાળબળને અંગે શિથિલ થતી સાધુ સંસ્થાનો પુનરુદ્ધાર કર્યો અને વી. નિ. સં. ૨૦૫૨માં વિ. સં. ૧૫૨૮માં ગુરુઆજ્ઞાપૂર્વક ક્રિયાદ્ધાર કરી શુદ્ધ સાધુમાર્ગની જ્વલંત જ્યોતિ પ્રગટાવી અને જગદ્ગુરુ શ્રી હીરવિજયસૂરીશ્વરજી અને તાર્કિકશિરોમણી મહામહોધ્યાય શ્રી યશોવિજયજી મહારાજ જેવા મહાપુરુષોની જનની શ્રમણ સંસ્થાને સ્થિર કરી. સેંકડો ગૃહસ્થ, કુલવાન, ખાનદાન, ગૃહસ્થોના પુત્રોએ સંસારબંધન છોડી તેમની પાસે સાધુપણું સ્વીકાર્યું અને જૈન શાસનની ખૂબ ખૂબ પ્રભાવના થઇ. દીવાળીની રાત્રે ઇન્દ્રના વચનો યાદ આવતાં આ ઇતિહાસ પણ યાદ આવી જાય છે, અને ઘણો બોધ આપે છે. આજની સાધુ સંસ્થા, આજના જૈન સંઘ આ મહાપુરુષને બે હજાર વર્ષ પછી જિનશાસનની મહાન સેવા કરનાર આ મહાપુરુષને કદી પણ નહિ જ ભૂલે.

પ્રભુ મહાવીર દેવના સુપુત્રો! દીવાળી કેવી રીતે ઉજવશો? સમ્યક્ દર્શન, જ્ઞાન અને ચારિત્રમાં દૃઢ બની, રાગ અને દ્વેષથી પર બનવાની કોશીષ કરજો અને સાથે જ પ્રભુ મહાવીર દેવના વચનો જીવનમાં ઉતારી, જીવન શુદ્ધ બનાવી સાચા આહતોપાસક બનજો. નવા વર્ષની બોણીમાં અહિંસા, સંયમ, સત્ય અને તપને સ્વીકારો જીવનમાં મંગલ દીપાવલી પ્રગટાવજો એ જ દીવાળી પર્વનું રહસ્ય છે.

જ્ઞા નો પા સ ના

જ્ઞાનને ઉપાસીએ,
જ્ઞાનને ઉપાસીએ;
ચાલો ઉઘાસથી,
જ્ઞાનને ઉપાસીએ....ધ્રુવપદ.... ૧.

જ્ઞાન-ભાનુતથા કિરણો પ્રસારીને,
તેજોના અંબાર ભરીએ....ચાલો ૦ જ્ઞાન ૦
અનાદિના ગાઠ અંતરે છુપાયલા,
મોહના તિમિરો ભેદીએ....ચાલો ૦ જ્ઞાન ૦ ૨.

જ્ઞાનની ચાર ચાંદનીમાં ન્હાઈને,
ચિત્ત ચક્રેર રીઝાવીએ....ચાલો ૦ જ્ઞાન ૦
જ્ઞાનપીયૂષતું પાન કરી પ્રેમથી,
પરમામૃત પદ પામીએ....ચાલો ૦ જ્ઞાન ૦ ૩.

આવો અગાધ અને આવો વિશાલ જે,
જ્ઞાનનો દરીઓ દેખીએ....ચાલો ૦ જ્ઞાન ૦
ભુજબલે તેનો પાર કેમ પામીએ ?
સદ્ગુરુ નાવ જો ન સેવીએ ?....ચાલો ૦ જ્ઞાન ૦ ૪.

જ્ઞાન વિના ક્રિયા આંધળી,-ક્રિયા વિના,
જ્ઞાન તો પાંગળું લેખીએ....ચાલો ૦ જ્ઞાન ૦
ધર્મરથ કેમ એક ચક્રે ચલાવીએ ?
એક પાંખે કેમ ઊડીએ ?....ચાલો ૦ જ્ઞાન ૦ ૫.

જ્ઞાનીજનો દ્વારા એકઠો કરાયલો,
જ્ઞાનખજનો લૂંટીએ....ચાલો ૦ જ્ઞાન ૦
કાલ્યાકૂલેલા જ્ઞાનકેરા બાગના,
પુષ્પો સુગંધી ચુંટીએ....ચાલો ૦ જ્ઞાન ૦ ૬.

વિદ્યાવ્યાસ'ગવંત વિદ્વાનવૃંદને,
ઉત્તેજ્યે બહુમાનીએ....ચાલો ૦ જ્ઞાન ૦
શિક્ષિત જ્યાં સર્વ નર અને નારીઓ,
એવો સમાજ સરજાવીએ....ચાલો ૦ જ્ઞાન ૦ ૭.

જ્ઞા નો

પા સ ના

૭૩

દેતાં ખૂટે નહિં, લેતાં ખૂટે નહિં,
 જ્ઞાન અક્ષયનિધિ માનીએ....ચાલો જ્ઞાન
 ચોથું ચોરાય નહિં, લૂંટ્યું લૂંટાય નહિં,
 જ્ઞાન નિર્ભય ધન જાણીએ....ચાલો જ્ઞાન ૮.

વિદ્યામંદિરવડે વિદ્યા વધારીએ,
 વણિકુવિદ્યા નવ ધારીએ....ચાલો જ્ઞાન
 જ્ઞાન પ્રકાશીએ, જ્ઞાન પ્રચારીએ,
 વૈશ્યવૃત્તિથી ન વેચીએ....ચાલો જ્ઞાન ૯.

જ્ઞાનભંડારના ગ્રંથરત્ન શોધીને,
 વિશ્વપ્રકાશમાં આણીએ....ચાલો જ્ઞાન
 છૂટે હાથે કરી જ્ઞાનની પ્રભાવના,
 ધન્ય આત્માને જાણીએ....ચાલો જ્ઞાન ૧૦.

જ્ઞાનની પરખ જેવા ગ્રંથાલયો કરી,
 જ્ઞાનપિપાસા છિપાવીએ....ચાલો જ્ઞાન
 સંસ્કારધામ સમી સંસ્થાઓ જ્ઞાનની,
 સ્થાને સ્થાને સંસ્થાપીએ....ચાલો જ્ઞાન ૧૧.

જ્ઞાનને આરાધીએ, જ્ઞાન ના વિરાધીએ,
 નાંહિ તો ઊંડા ભવજલ ખૂડીએ....ચાલો જ્ઞાન
 જ્ઞાનને વંદીએ, જ્ઞાન ન નિંદીએ,
 નાંહિ તો ડુઝના કંદો ઉછેરીએ....ચાલો જ્ઞાન ૧૨.

લોકને પ્રકાશતી, અંતરે ઉલાસતી,
 જાગતી જ્યોત જગાવીએ....ચાલો જ્ઞાન
 ભવાંધકૃપમાંડી પડતાં બચાવવા,
 જ્ઞાનદીપક કર ગ્રહીએ....ચાલો જ્ઞાન ૧૩.

દીપને ઉપાસતાં દીપરૂપ પામતી,
 વાટ જગતમાં દેખીએ....ચાલો જ્ઞાન
 જ્ઞાનને ઉપાસતાં જ્ઞાનમય રૂપને,
 મનોનંદન તેમ લેખીએ....ચાલો જ્ઞાન ૧૪.

ભગવાનદાસ મનઃસુખભાઈ મહેતા.

ધ

૨

ધ

૨

★

ઐવીસ ઐસઠ વર્ષો પૂર્વે
 ઊજવી જગતે દિવાલી
 એ દિન શ્રીવીર મોક્ષ પધાર્યો
 ધન્ય દિન તે દિવાલી ૧

વીરની આખર વાણી વહંતી
 આશ્વિન અમાસ-દિવાલી
 પાવાપુરીમાં પ્રગટી ત્યારે
 પર્વ દિન તે દિવાલી ૨

જ્ઞાન-રવિના વિરહે સૌએ
 ઊજવી ત્યારે દિવાલી
 દ્રવ્ય દીપથી યાદી આપે
 પુણ્ય દિન તે દિવાલી ૩

દીપાવલીના દ્વિતીય પ્રભાતે
 ગૌતમ જ્ઞાનની દિવાલી
 મોહ તિમિરને દૂર કરંતી
 ધન્ય દિન તે દિવાલી ૪

જે ગૃહમાં સુખ શાંતિ વર્તે
 સદા ચ ત્યાં તો દિવાલી
 ઘર-ઘરમાંહી એવી પ્રગટે
 નિત્ય જગતમાં દિવાલી ૫

ખાલ શિશુગણ જે ઘર એણે
 ખાલજગતની દિવાલી
 સંપતણા જ્યાં મધુર સરોદા
 ઊઠે, ત્યાં પણ દિવાલી ૬

ભારત ભાગ્યવિધાતા ગાંધી
 જન્મદિન એ દિવાલી
 ભારત સ્વાધીન બનશે તે દિ'
 ભારતભરની દિવાલી ૭

હિન્દ-રવિનું 'અહણુ' થયું છે
 છૂટે, ત્યારે દિવાલી
 જગમાં શાંતિ પ્રગટે તે દિન
 રાજ-કાજમાં દિવાલી ૮

★

પ્ર

ગ

ટો

દિ

વા

લી

લેખક : રાજપાળ મગનલાલ વહેરા.

૯૧.....૮.....૬૧.....

લેખક—
મુનિશ્રીદર્શનવિજયજી

ચૌવીશમા તીર્થંકર શ્રી મહાવીરસ્વામીનાં સ્મરણે કૃતજ્ઞ આર્યાવર્તે અનેક રીતે ાંભાળી રાખ્યા છે.

એ સૌ કોઈ જાણે છે કે દિવાળીનું પર્વ ભગવાન્ શ્રી મહાવીરસ્વામીના ઉપકારનું પ્રતીક છે. તેને અંગે પ્રત્યેક વર્ષમાં વિપુલ વિચારણા સાથે ભિન્ન ભિન્ન લેખો લખાય છે.

આ ઉપરાંત એ નિર્વાણના આખરી પ્રસંગને તાલે કરતો ખીજો એક વિધિ હિન્દુસ્તાનના ઘણા ભાગમાં ઉજવાય છે, જેનું અર્વાચીન નામ છે હાટડીની સ્થાપના. તેનો ઇતિહાસ નીચે સુજળ છે.

ભગવાન્ શ્રી મહાવીરસ્વામી ત્રિહાર કરતાં કરતાં પાવાપુરી પધાર્યા અને ત્યાં અંતિમ ચોમાસું કર્યું.

આસો વદિ ચતુર્દશીની સવારથી આસો વદિ અમાસની રાત્રિના છેલ્લા પહોર સુધી અર્થાત્ સોળ પહોર સુધી ભગવાને સમવસરણમાં બેસી જગતના કલ્યાણ માટે એક-ધારી દેશના આખી અને કાર્તિક સુદિ ૧ના સૂર્યોદયને બે ઘડીથી અધિક સમય બાકી હતો ત્યારે સર્વાર્થસિદ્ધ મુદૂર્તમાં નિર્વાણ પામ્યા.

દેવોએ દીપમાળ પ્રકટાવી અને એક સપાટ ભૂમિમાં ભગવાનના શરીરને અગ્નિસંસ્કાર કર્યો. ભગવાનના શરીરની દાઢાઓ, હાડકાં તથા રાખ લઈ લીધાં. મનુષ્યોએ પણ દેવોનું અનુકરણ કર્યું. પરિણામે ત્યાં મોટો ખાડો તૈયાર થયો અને રાખ નંદિવર્ધને તે ખાડાને રીતસર ખોદાવી, તળાવ બનાવી, તેની મધ્યમાં ભગવાનનું દહેરાસર બનાવ્યું.

પાવાપુરીમાં ઉપરના ચોમાસાના સ્થાને જિનમંદિર, સમવસરણના સ્થાને સ્તૂપ અને નિર્વાણના સ્થાને જળમંદિર વિદ્યમાન છે. જૈનો દિવાળીના દિવસે એ પુનિત સ્થાનોમાં ભગવાન શ્રી મહાવીરસ્વામીનાં દર્શન-પૂજન કરી પોતાના જીવનને સફળ બનાવે છે.

ઉત્તર હિન્દ તથા પૂર્વ હિન્દના હિન્દુઓ એ નિર્વાણ ઉત્સવને પોતાને ઘેર પણ મનાવે છે. તેઓ આસો વદિ ખારસ કે તેરસના દિવસે પોતાના ઘરમાં સમવસરણની સ્થાપના કરે છે.

આ સમવસરણ કેટલાએક ઘરોમાં તો વંશપરંપરાથી સુરક્ષિત માટીનું કે લાકડાનું હોય છે. કોઈ વર્ષે વર્ષે નવું બનાવે છે. કોઈ કોઈ સ્થાને તો સાકરનાં રમકડાંની જેમ સાકરનું સમવસરણ પણ બનાવાય છે. તેનો આકાર ચોખંડ અને ગોળ એમ બન્ને રીતે હોય છે—તિગડા અને નાંદને મળતો પણ હોય છે.

૬૬

હાટડી

હાટડી

શુદ્ધ ભૂમિમાં ગાર કરી, સારી ચોટી સ્થાપી તેની ઉપર ઉત્તર અને પૂર્વ દિશાના હિસાબે એ સમવસરણુને ગોઠવે છે. તેની ચારે બાજુ પ્રદક્ષિણા જેટલી જગ્યા રાખે છે. મોટું સમવસરણુ હોય તો સમવસરણુની અંદર ચાર કોડીયાના દીવા કરે છે અને નાનું સમવસરણુ હોય તો પ્રવેશ દ્વારમાં અથવા સામે જ ચાર દીવા રાખે છે અને સમવસરણુની ઉપર એક દીવો કરે છે.

આ ચાર દીવા તે ચતુર્મુખ ભગવાનનું પ્રતીક છે. ઉપરનો દીવો તે સિદ્ધદશાનો સૂચક છે.

તેઓ આ સમવસરણુવાળા કમરાને સળવી રાખે છે. સમવસરણુનું માન કરે છે, અદમ્ય રાખે છે, વિવિધ રીતે પૂજા ઉપચાર કરે છે અને પ્રદક્ષિણા પાળે છે.

આ સહેતુક વિધિ કાયમ રહી છે, પણ વખત જતાં અને જૈન ધર્મનો પરિચય ઓછો થતાં તેનું નામ બદલી ગયું છે. કોઈ કોઈ ભાઈઓ તેને પ્રભુનું ઘર માને છે, કોઈ લક્ષ્મીનું ઘર માને છે અને કોઈ તો તેને હાટડી કહીને બોલાવે છે.

આ સમવસરણુને ત્રણ ચાર દિવસ રાખે છે. પછી સારો દિવસ, સારું મુહૂર્ત જોઈ ઉઠાવી દે છે.

સમવસરણુની આટલી સુંદર નકલ આ તરફના અજૈન આર્યો ભૂલી કરે છે.

અજૈનો પણ ભગવાન મહાવીરસ્વામીના નિર્વાણને આ રીતે ઉજવે છે. એને અનુલક્ષીને જૈનાચાર્યોએ પણ તેઓને અને જૈનોને જુદા ન પડવા દેવા માટે દિવાળીનો તિથિ-નિર્ણય પણ સ્વતંત્ર રીતે જુદો આદેશ્યો છે.

વાચકવર્ગ શ્રી ઉમાસ્વાતિજી મહારાજને “શ્રીવીરજ્ઞાનનિર્વાણં કાર્યં લોકાનુગૈરિહ” થી લૌકિક દિવાળી એ જૈનોને દિવાળી માનવાને જે ફરમાવ્યું છે તે ઉપરની વસ્તુ જાણ્યા પછી સહેતુક છે એમ માનવું પડે છે.

અદ્યપિ ગુજરાતના અજૈનોમાં હાલ દર્શાવેલ હાટડીનો રિવાજ નથી, કિન્તુ કલ્પના થાય છે કે શાકત સંપ્રદાયના જન્મ પછી એ તિથિ અને એ હાટડીનું સ્થાન આસો સુદિ નોમ અને ગરબીએ લીધું હશે. ગરબીનો ઇતિહાસ શોધતાં આ વસ્તુ ઉપર વિશેષ પ્રકાશ પડશે એમ લાગે છે.

દિગમ્બર જૈનો પણ ભગવાન મહાવીરસ્વામીનું નિર્વાણ એક દિવસ પહેલાં માને છે, પણ તેને કેટલાએક નાની દીવાળી કહી બીજા દિવસને એટલે અમાસને મોટી દિવાળી તરીકે માને છે. અર્થાત્ એ તિથિ પ્રત્યે સૌ કોઈને પૂજ્યભાવ છે.

ભગવાન મહાવીરસ્વામીના નિર્વાણને અંગે આર્યાવર્તે આવા આવા સ્મરણો રાખ્યા છે, તેથી જ આર્યાવર્ત કૃતજ છે, કૃતાર્થ છે.

જય હો એ ભગવાન શ્રી મહાવીરના શાસનનો !

‘મહાવીર નિર્વાણુ’

લે૦ આ૦ શ્રી વિજયકસ્તુરસૂરિ

સાગરોપમોની નહિ, પલ્લોપમોની નહિ અને લાખો વર્ષોની પણ નહિ. આ, હમણાની જ વાત છે; તો પણ તેને ૨૪૬૪ વર્ષ વીતી ગયાં. આ જ ભારતવર્ષમાં જીવિત દિવ્યરશ્મિ પ્રકાશતો હતો. અનેક સચેતનોએ એ પ્રકાશથી પ્રકાશ મેળવ્યો, જડના આશ્રિત અનેક નિશ્ચેતનો વંચિત રહી ગયા. પ્રકાશના પ્રતિસ્પર્ધી ધૂકો વિચારચક્ષુ મીચી દઈને અજ્ઞાનતાના ભોંયરામાં પેસી ગયા છતાં ય એ અદ્વિતીય પ્રકાશે ભારતવર્ષમાંથી અજ્ઞાનતિમિરનું માર્ગ કરીને ઘણાખરો પ્રદેશ પ્રકાશિત કર્યો. એ જીવિત દિવ્યરશ્મિ કોણુ ? ચરમ તીર્થંકર પ્રભુ શ્રી મહાવીર.

ક્ષત્રિયકુંડ નગરના શાસનકર્તા સિધ્ધાર્થ ક્ષત્રિયના કૂળરૂપન ભસ્તલમાં આ દિવ્યરશ્મિનો ઉદય થયો ત્યારે સર્વ પ્રકારે વૃદ્ધિને પામેલા જ્ઞાત ક્ષત્રિયે પોતાના સ્વજન સંબંધી મેળાપક સમક્ષ એ ચરમશરીરીને વર્ધમાન કહીને બોલાવ્યા અને જોળખાવ્યા, પરંતુ અતુલ, અનન્ય સાધારણ બળ-વીર્ય-પરાક્રમશાલી દેવેંદ્રે પોતાની સભામાં કરેલી અચિંત્ય શક્તિની કથાનો અવિશ્વાસી દેવેંદ્રની સભાનો એક સભ્ય દેવ આ આત્મિક શક્તિના વિકાસની પરીક્ષા કરે છે; પણ છેવટે પોતાના અવિશ્વાસને દૂર કરીને એ નમી પડે છે ત્યારે દેવેંદ્ર ખુશી થઈને શ્રમણ ભંગવાન મહાવીરના નામથી સંબોધે છે ત્યારથી એ વર્ધમાન પ્રભુને સમગ્ર સંસાર મહાવીરના નામથી જોળખે છે અને એ જ નામ આત્મ-વિકાસ માટે વાપરે છે.

એ પરમ કૃપાળુ દ્રવ્ય અને ભાવ દયાના સાગર, વિશ્વના દ્રવ્ય દારિદ્ર્ય-દાવાનળને વાર્ષિક દાનની વૃષ્ટિથી ઓલવી નાંખે છે, અને પછી ભવવાસિયોનું ભાવ દારિદ્ર્ય ભેદવાને બાર વર્ષ સુધી મૌન રહીને દેવેંદ્રે સંબોધેલા ગુણનિષ્પન્ન મહાવીરના નામને ચરિતાર્થ કરે છે. અનાદિઅનંત સંસારનો સમ્રાટ, અનંત આત્માઓની ભાવવિભૂતિ લૂંટી લઈને તેમને પોતાની આણુમાં વર્તાવનાર, મહામોહની અનેક પ્રકારની કનડગત હોવા છતાં મહા-વીરતાથી અંતે તેનો પરાજય કરી, પોતાની ભાવવિભૂતિ પાછી મેળવીને સ્વતંત્રપણે સ્વસંપત્તિ તરિકે અનેક ભવ્યાત્માઓને વિતરણ કરે છે. ભાવશત્રુને હંફાવી પોતાની ભાવવિભૂતિ પાછી મેળવવા, અને પોતાના અનુભવોને આગળ કરીને ભવ્યાત્માઓને જાગૃત કરી સ્વતંત્ર બનાવવા અથકપણે બોધ કરે છે.

એ વિકાસી આત્માનો અંતિમ પ્રવાસ હતો, અંતિમ ધર્મતીર્થ સ્થાપવાનું હતું અને અંતિમ શરીર હતું. એ મહાવીર નામના દેહમાં, એ આત્માએ પરમોચ્ચ દશા પ્રાપ્ત કરી

નિરાવરણ બનીને શુદ્ધ સ્વરૂપ મેળવ્યું. સર્વ શુદ્ધ આત્માના સંયોગથી એ શરીર દેવેન્દ્રોને પણ પરમપૂજ્ય બન્યું.

એ દિવ્યરશ્મિ—સંસારમાં ફરીને અનુદય થવાપણે—અસ્ત થવાનો હોતો—સંસાર માંથી છેદલી વિદાય લેવાની હતી. એ હેતુથી, અનંતા કાળથી અનંતા ભવવાસિયોની સાથે અનેક પ્રકારના શરીરોમાં, અનેક પ્રકારના સંબંધોમાં રહીને અનેક પ્રકારની અણબાણ દશાઓમાં કરેલા અનેક પ્રકારના અપરાધોની ક્ષમા માગી, અને અન્ય જીવોથી થયેલા અપરાધોની ક્ષમા આપી, જેઓની ઇચ્છા વૈરનો બદલો ક્ષમાથી નહીં પણ વૈરથી લેવાની હતી તેઓના કરેલા અનુકૂળ તથા પ્રતિકૂળ ઉપસર્ગોનો પ્રતિકાર કરવાને સમર્થ હોવા છતાં પણ અદીનપણે ખુશી થઈને સહન કર્યા અને તેઓના ઋણથી મુક્ત થયા.

દ્રવ્ય, ક્ષેત્ર, કાળ અને ભાવથી પુરૂષોત્તમપરાવર્તનોની અવધિ સમાપ્ત થઈ ગઈ હતી; પૌદ્ગલિક સંબંધોથી સર્વથા મુક્તિ મેળવવાની હતી; સંસારવાસિયોથી સદાસર્વદાને માટે વિયોગી થવાના હતા અને સંપૂર્ણ આવરણોથી અલગ થઈને અંત જ્ઞાન, દર્શન, જીવન અને સુખ આદિ નિજ સ્વરૂપના પરિપૂર્ણ વિકાસી થઈ ચૂક્યા હતા તે સમયે ચરમ શરીરથી છૂટા થયા, કર્મ અને સંસારના અનાદિ સંલોગથી મુક્તિ મેળવી નિર્વાણ પામ્યા.

સંસારની ચાર ગતિમાં વસવાવાળા વૈકલ્ય તથા ઔદારિક દેહધારિયોનો દેહવિયોગ સ્થવન તથા મરણના સંકેતથી ઓળખાય છે વૈકલ્ય શરીરવાળાના દેહવિયોગને સ્થવન અને ઔદારિક શરીરવાળાના દેહવિયોગને મરણ પ્રાયઃ કહેવામાં આવે છે. આ સ્થવન અને મરણ ફરીને દેહધારી થવાવાળા સંસારવાસી જીવોના દેહવિયોગને આશ્રયીને જ કહેવાય છે. બાકી તો તીર્થંકરનામકર્મ નિકાચન કરીને કેવળી થયેલા તથા સામાન્ય કેવળી થયેલા ચરમશરીરોનો દેહવિયોગ અંતિમ હોવાથી નિર્વાણના સંકેતથી ઓળખાય છે; માટે પ્રભુ શ્રી મહાવીર દેવગત થયા, મરણ પામ્યા કે સ્થવ્યા એમ ન કહી શકાય; પણ નિર્વાણ પામ્યા કહી શકાય.

પ્રભુના પાંચ કલ્યાણકોમાંથી નિર્વાણ, અંતિમ કલ્યાણક કહેવાય છે. કલ્યાણક એટલે સુખદ સમય. પ્રભુના સ્થવન, જન્મ, દીક્ષા અને કેવળ આ ચાર કલ્યાણકો તો વિશ્વવાસી ભવ્ય જીવોને સુખદ નિવડયાં, પણ અંતિમ નિર્વાણ કલ્યાણક પ્રભુના ઉપર ઉત્કટ રાગ રાખનાર પરમ ભકતોને માટે દુઃખદ નિવડયું. પ્રભુના નિર્વાણ પામવાથી દેવેન્દ્ર-નરેન્દ્ર આદિ ભવ્ય પ્રાણીવર્ગ શોકસાગરમાં ડૂબી ગયો. પ્રભુના જ્યેષ્ઠ અંતેવાસી શ્રી ઇંદ્રભૂતિ અણગારે પ્રભુનો વિયોગ થવાથી પ્રભુ ઉપરના રાગના આવેશથી અતિશય વિલાપ કર્યો: હે પ્રભો! આપ જીવિત દિવ્યરશ્મિના અસ્ત થવાથી ભારતવર્ષમાં સર્વત્ર સ્થળે અજ્ઞાન-તમ છવાઈ ગયું. હવે તીર્થોત્તરીય ધૃકોની ગર્જનાથી ભારતવર્ષ ગુંજી ઊઠશે, ઉત્પાતો અને ઉપદ્રવોથી ભારતવર્ષ સીદાસે વિગેરે વિગેરે.

મહાવીર

નિર્વાણ

૭૬

પોતાને આત્મવિકાસ સાધવા અદ્વિતીય સહાયકના વિયોગથી અથવા તો નિરવધિ પ્રભુ પ્રત્યે પ્રશસ્ત રાગ હોવાથી ભવવાસિયોને પ્રભુના નિર્વાણનો પ્રસંગ ભલે દુઃખદાયી નિવડયો હોય; પરંતુ તાત્વિક દૃષ્ટિથી વિચાર કરીએ તો પ્રભુના પાંચે કલ્યાણક જીવમાત્રને સુખકારી જ છે. દીક્ષા, કેવળ અને નિર્વાણના સાધનભૂત શરીરમાં અવધિજ્ઞાન અને તીર્થંકરનામકર્મ સહિત અવતર્યા માટે દેવગતિમાંથી ચ્યવન કલ્યાણક કહેવાયું. બાકીના દેવોનું ચ્યવન-ચ્યવીને મનુષ્ય દેહમાં અવતરી અનેક દેહ ધારણ કરવાના હો અથવા તો તે જ દેહમાં મુક્તિ મેળવી ચરમશરીરી થવાના હો કે તીર્થેશના દેહમાં ઉત્પન્ન થવાના હો-કલ્યાણક કહેવાતું નથી; કારણ કે તીર્થંકરનામકર્મવાળા જ દેવો અથવા નારકીઓ ચ્યવીને જે માનવદેહમાં અવતરે છે ત્યાં તીર્થ સ્થાપે છે અને ધર્મનો પ્રચાર કરે છે. બાકીના સામાન્ય કેવળીયો તીર્થ સ્થાપતા નથી, તેમજ સઘળા ય ઉપદેશ આપતા નથી. એટલા માટે તેમનામાં ઘણા ભેદો છે પણ તીર્થંકરોમાં કાંઈ પણ ભેદ હોતો નથી. કેવળજ્ઞાન મેળવ્યા પછી સઘળાની એક સરખી પ્રવૃત્તિ હોય છે.

પ્રભુનો જન્મ ભવ્યાત્માઓને તે સમયે અને ભાવીમાં આત્મહિત સાધવામાં કારણભૂત હોવાથી ચ્યવન, પછી જન્મ કલ્યાણક કહેવાય છે, ત્યારપછી ભવ્યાત્માઓને ચારિત્રમાર્ગના દર્શક અને કેવળજ્ઞાન મેળવવાને અચૂક ઉપાયસૂચક હોવાથી દીક્ષા કલ્યાણક અને પછી કર્મજન્ય અનેક પ્રકારના સંતાપોથી સંતપ્ત થયેલા ભવ્ય સંસારને ઉપદેશદ્વારા જાગૃત કરી પરમ શાંતિસ્વરૂપ મુક્તિની વાટે વાળ્યા માટે કેવળજ્ઞાન કલ્યાણક અને અંતે સર્વસંગથી મુકાઈ નિર્વાણ પામ્યા તે ભવ્યાત્માઓને શુદ્ધ સ્વરૂપના સંપૂર્ણ વિકાસનું બોધક હોવાથી નિર્વાણ પણ કલ્યાણક તરીકે કહેવાયું. આ પ્રમાણે પ્રભુની પાંચે અવસ્થા ઉત્તરોત્તર ક્રમિક આત્મવિકાસવાળી હોવાથી અને ભવવાસી ભવ્યજીવોને ક્રમિક આત્મિકવિકાસની બોધક અને સહાયક હોવાથી એકાંતિક, આત્યંતિક સુખદપણે કલ્યાણક તરીકે કહેવાઈ છે.

અઘપિ નિર્વાણ પછી સંપૂર્ણ વિકાસવાળી સિદ્ધાવસ્થામાં પ્રભુની સાદિઅનંત સ્થિરતા ભવ્ય સંસારને શોકપ્રદ હોય જ નહીં, અત્યંત હર્ષપ્રદ જ હોય છે; છતાં વિશ્વના સાચા હિતૈષી અને નિષ્કારણ બંધુનો હમેશનો વિયોગ પ્રશસ્ત રાગી ભવ્યાત્માઓને અસહ્ય થઈ પડવાથી વિયોગસ્વરૂપ નિર્વાણ શોકનું કારણ બન્યું. જો નિર્વાણ સુખદ અને હર્ષનો હેતુ ન હોઈને કેવળ શોકનું જ કારણ હોત તો શ્રી ગૌતમ પ્રભુને શોકના અંતે પ્રાપ્ત થયેલ કેવળજ્ઞાનનું કારણ ન બનત.

જેમ દીપકના પાત્રમાંથી તેલ અને બત્તી બંને સર્વથા બળી જાય છે ત્યારે દીપક સર્વથા ખુઝાઈ જાય છે, નિર્વાણ પામી જાય છે તેમ કાર્મણ તૈજસ શરીરરૂપે તેલ અને આયુષ્ય કર્મના ઉદયરૂપ બત્તી સર્વથા બળી જવાથી એ શાસનનાયક પરમકૃપાળુ શ્રી મહાવીર પ્રભુ સંસારમાં ફરીને ન અવતરવારૂપ નિર્વાણ પામ્યા. જેઓ, એ પરમોચ્ચ

આત્માના અલૌકિક પરમપુજ્ય દિવ્ય દેહના દર્શન કરીને પરમશાંતિનું પાત્ર બન્યા નથી અને એ વિકાસનાં વિકારનાશક વચનોમાંથી એક પણ વચન શ્રીમુખે સાંભળવારૂપ સદ્ભાગ્યને ભેટ્યા નથી તેવા આ વર્તમાન કાળના ભવવાસિયો માટે તો પ્રભુ નિર્વાણને દિવસ કેવળ શોકપ્રદ જ ગણાય, અને એ હેતુથી શોચસૂચક પ્રવૃત્તિ આદરી નિર્વાણ દિન પાળવો જોઈએ.

गुरुमहिमा

तुम जीव कोई अवतारी हो मेरे बल्लभ गुरु उपकारी हो.
तू बालापन में जोग लिया घर मात पिता को छोड़ दिया
संसार से नाता तोड़ दिया तुम योगी और ब्रह्मचारी हो ।
कलिकालकल्पतरु कहलाये अज्ञानतिमिरहर मन भाये
हम धन्य हुए दर्शन पाये तुम ज्ञान शील भंडारी हो ।
तुम योगी कोई निराले हो निज आन के जो मतवाले हो
गुरु नाम पै मिटनेवाले हो गुरु नाम पै तुम बलिहारी हो ।
संसार का सचमुच बल्लभ है भरा प्रेम से दिल जो छलाछल है
तूमेरी मस्जिद मकतब है तुम मंदिर और पूजारी हो ।
श्री संघ पैते की छाया रहे कल्पो तक तेरी काया रहे
चरणों में दिल यह लुभाया रहे तुम काम के तारणहारी हो ।

गुरुस्तुति

मेरी अरजी गुरुजी निभानी पड़ेगी यह मोहनी सी खूबत दिखानी पड़ेगी
जलाती है हम को यह पापों की अग्नि वह उपदेश—जल से बुझानी पड़ेगी
मुहब्बत का रस्ता जो भूले हैं भाई उन्हें प्रेम शिक्षा सिखानी पड़ेगी
खिन्नता तुम्ही हो पकड़ लेना बश्या मेरी पार नैया लगानी पड़ेगी
यह बल्लभ ही आत्म का पट्टधर है अच्छा उन्हें आके गर्दन झुकानी पड़ेगी
उसे औंपा था आत्मने अबकुल कहानी यह सच्ची सुनानी पड़ेगी

સું ભાં પિં તં વં ચં નાં મૃં તોં

સંગ્રાહક ૨૧૦ સ. ક. વિ. મહારાજ

(ગત વર્ષના ૧૧ અંકનાં પૃષ્ઠ ૨૭૪ થી ચાલુ)

૪૫. જીવ જ્યારે ભોગના સંયોગોમાં પણ યોગ સાચવવા (સાધવા) સમર્થ થાય છે ત્યારે જ સાચો યોગી બની શકે છે.
૪૬. જેના નિશ્ચયની ઇમારતને આશા ડગાવી શકે નહિ અથવા દ્વેષનો પવન તેની અખંડ શાંતિને વાંધો લાવે નહીં તે જ ખરો મનુષ્ય છે અને તે જ માનવજાતને હિતકર્તા થઈ શકે છે.
૪૭. વિધાતા પાસે શાણામાં શાણો પુરુષ પ્રકૃત સાદાઈ, નમ્રતા, શૌર્ય અને પ્રમાણિકતા સિવાય બીજું કંઈ માગતો નથી, માગવાનું પસંદ કરતો નથી.
૪૮. જ્યારે સત્તા અને પ્રશંસા માટે બીજાઓ ખુશામત ને આજીજી કરતા હોય ત્યારે સાચા સત્યપ્રેમી પોતાના સત્યના રક્ષણ માટે ત્રિલોકના રાજ્યને પણ તુચ્છ ગણે છે.
૪૯. ખરો જ્ઞાની અને બહાદુર એ જ છે કે જ્યારે બીજાઓ ધર્માજ્ઞાનો ભંગ કરીને પણ પૈસો અને કીર્તિ પ્રાપ્ત કરતા હોય ત્યારે પોતે એ અપ્રસિદ્ધ અવસ્થામાં રહી મૌનપૂર્વક પોતાનું કર્તવ્ય બજાવતો હોય.
૫૦. વીર પુરુષોનું બુદ્ધિ એ જ છે કે તેમણે પોતાનું સ્વરૂપ ખુદલું કરવું, અને પોતાના દોષ દર્શાવી લોકનિંદા સહન કરવી અને પોતે જેવા હોય તેવા જ દેખાવું; જરા પણ કૃત્રિમતા કરવી નહિં.
૫૧. જો તમે આ જગતરૂપી કુતરાના ભસવાથી ડરશો તો લોકો તમારા ઉપર કુતરાની જેમ તૂટી પડશે અને જો તમે નિર્ભયતાપૂર્વક ઊભા રહેશો તો તેઓ ભસતા અટકી જશે અને કદાચ તેના તરફ રાટલાનો ટુકડો ફેંકશે તો તેઓ તુરંતજ તમારા પગ ચાટવા માંડશે.
૫૨. બળવાનમાં બળવાન માણસ જેવી રીતે કોઈક બાબતમાં ડુર્બળ હોય છે તેવી રીતે કાયરમાં કાયર માણસ પણ કોઈક બાબતમાં બહાદુર હોય છે.
૫૩. સિંહની જેમ દૃઢતાપૂર્વક પોતાના પગ પર ઊભા રહેવાને બદલે એ મોઢે દ્વિઅર્થી બોલીને દાવપેચથી લોકાપવાદમાંથી છૂટી જવું તેના જેવું કાયરપણું બીજું એકેય નથી.
૫૪. હિંમત એ જ વિજય છે અને બીરુતા એ જ પરાજય છે. કોઈ પણ કાર્ય કરવામાં સંશય હોય તો કૃત્તેહ મેળવી શકાતી નથી.
૫૫. સાચો વીર (સાધુ) એ જ છે કે જે જીવનસંગ્રામમાં હિંમત અને આનંદપૂર્વક

૮૨

સુ ભા પિ ત

વ ચ ના મૃ તો

આગળ વધે છે અને જો જરૂર પડે તો પોતાની ઉપર આવતા અનેક સંકટોને શાંતિ અને ધીરજથી સહે છે.

૫૬. કાયર માણસો સત્યથી દૂર જવા છતાં પણ નિરુત્સાહ અને શંકાશીલ રહે છે, જ્યારે બહાદુર માણસ સત્યના પંથને પોતાના ભોગે પણ છોડતો નથી જ.

૫૭. બહાદુર માણસો લોહચંબુક જેવી અસર કરે છે અને પોતાની આસપાસનું વાતાવરણ ઉચ્ચતાનું બનાવે છે. આવા માણસોને જ પોતાનો જાન આપતાં પણ પાછા ન હઠે તેવા અનુયાયીઓ મળે છે.

૫૮. જો તમારામાં હિંમત હશે તો તમારો જીવનપ્રવાહ સંપૂર્ણ બદલાઈ જશે. શાણા પુરુષો સાહસથી મુશ્કેલીઓ જીતે છે અને આજસુ તેમજ મૂર્ખ માણસો સંકટને—જોખમને જોતાં જ થરથર કંપી, શિથિલ થઈ મરણને શરણ થાય છે.

૫૯. લોકો તમારે માટે ગમે તેમ ધારે તો પણ તમે જેને સહસ્રવિવેક બુદ્ધિથી સત્કાર્ય ધારતા હો તેને મૂકી દેશો નહીં.—તે વખતે નિંદા અગર તો સ્તુતિની સ્પૃહા રાખશો નહિ.

૬૦. પૈસા અગર તો જગતની કોઈ પણ વસ્તુ કરતાં આપણું રક્ત વધારે કીમતી છે અને જગત ઉદારતા કરતા હિંમતની કીંમત વધારે આંકે છે; માટે પ્રાણોંતે પણ સત્કાર્ય કરવા ચૂકશો નહિ.

૬૧. કોઈ પણ નરી આદત પાડવી તેના કરતાં પડેલી આદતને છોડવી એ ધણું જ કઠીનમાં કઠીન કામ છે.

૬૨. પાપ તરફ નજર કરતાં પહેલા જ સાવધાન રહેવું ને અટકી જવું જોઈએ, કારણ કે આપણે જેમ જેમ તેની તરફ નજર કરીએ છીએ તેમ તેમ તે આપણને અધિક સારું લાગતું જાય છે અને છેવટે અધોગતિમાં લઈ જાય છે.

૬૩. પરોપકારથી પુન્યનું અને પરને પીડા ઉપજાવવાથી પાપનું પોષણ થાય છે, એમ સમજી હિંતમાર્ગે સંચરો.

૬૪. સ્વશુભની રક્ષણુતે ધર્મ અને સ્વશુભવિધ્વંસતાને અધર્મ લેખી નિજ શુભની રક્ષા અને પુષ્ટિ બને તેટલી કરો.

૬૫. અદ્ય જીવનમાં સાવધાન બની ખૂબ કમાણી કરી દ્યો.

જૈન સાહિત્યનો પ્રચાર કઈ રીતે વિકસે ?

ભારતના કોઈ પણ ધર્મ સંપ્રદાયમાં રચાયેલ સાહિત્ય કરતાં જૈન સમાજમાં રચાયેલું સાહિત્ય ઘણા મોટા પ્રમાણમાં છે એમ કોઈને પણ નિઃસંકોચપણે કબૂલવું પડે તેમ છે. જૈનાચાર્યોએ એવો કોઈપણ વિષય તેમની કલમમાંથી બાદ રાખ્યો નથી કે જે વિષે આપણે અન્યત્ર જોળ કરવાની જરૂર પડે, પરંતુ ખેદની વાત છે કે રચાયેલ એ સર્વ સાહિત્ય પ્રત્યે જૈનસમાજનો ઔદાસિન્યભાવ અથવા ઉપેક્ષાબુદ્ધિ સાફ દેખાઈ આવે છે એ કમનસીબી જોાછી નથી.

ન્યાય, વ્યાકરણ, ઇતિહાસ, તત્ત્વજ્ઞાન, જ્યોતિષ, વૈદ્યક, કાવ્ય, દર્શન, મિમાંસા ઇત્યાદિ સર્વ વિષયો પરત્વે તલસ્પર્શી લેખન કરીને આપણા પૂર્વજો પોતાના જ્ઞાનનો એ અપૂર્વ વારસો આપણને સુપ્રત કરતા ગયા છે પણ અતિ ખેદની વાત છે કે-એ સર્વ ગ્રંથો આજે જૂના ભંડારોમાં શોભારૂપ અને કયાંઈક તો ભારરૂપ અથવા ઉઘઈના ખોરાકરૂપ બનતા જોવાય છે. આપણી આ ખેદરકારી કેટલી વિનાશક છે ?

આપણે જ્ઞાનપૂજનમાં તો ખાસ માનનારા છીએ, અને તેની યાદી માટે પ્રતિવર્ષે જ્ઞાનપંચમીની શાસ્ત્રીય યોજના આપણને ઊંઘ ઊડાડવા સૂચવે છે. માત્ર જ્ઞાનની એક જ દિવસ સ્તવના કરવાથી જ્ઞાનોદ્ધાર કે આત્મોદ્ધાર થઈ શકતો નથી, પરંતુ જ્ઞાનોદ્ધાર એ જૈન સમાજનું જીવનકાર્ય બનવું જોઈએ. એમ થશે ત્યારે જ જ્ઞાનપંચમીની સ્તવના સફળ નીવડશે.

નવું ઉત્પાદન ન બને અથવા અદ્ય બને તો વાંધા જેવું નથી, પણ જે છે તેને તો પ્રકાશમાં ન લાવી શકીએ તો એ અપૂર્વ વારસા માટે આપણી યોગ્યતા જ ટકી શકતી નથી એ સ્પષ્ટ સત્ય છે.

આ મુદ્રણયુગમાં જૈન સાહિત્યના એ અજુમોલ રત્નોને આપણે ખૂબ પ્રસારવી શકીએ તેવો સુંદર યોગ છે. હા, એટલું ખરું કે-તેને માટે આત્મભોગ આપનાર કોઈ વિરલો નીકળશે ત્યારે જ એ કાર્ય યથાર્થ રીતે બની શકશે.

તે કાર્યાર્થે અર્થની મુખ્ય જરૂર પડે તે સ્વાભાવિક છે. વિદ્વાનોની પણ આવશ્યકતા હોય જ-એ બન્ને જૈન સમાજમાં નથી એમ તો કોણ કહી શકશે ? પ્રતિવર્ષે જૈનોના લાખો દ્રવ્યનો વ્યય થાય છે એ જોઈ શકાય છે. સારા વિદ્વાન લેખકો-સંશોધકો વિગેરેનો પણ યોગ છે. માત્ર દ્રવ્યવ્યયની દિશા બદલાય અને વિદ્વદ્ગણ આ વાતને લક્ષ પર લ્યે તો જૈન સાહિત્યોદ્ધાર સુફલ નથી આનો અર્થ એ નથી કે હમણાં એવું કાર્ય નથી બનતું-કેટલાક વિદ્વાનો અને કેટલીક સંસ્થાઓ દ્વારા સાહિત્ય વિષયક સુંદર કાર્ય થાય છે, પણ વિશિષ્ટ યોગના અભાવે મંદગતિ છે એ સત્ય વાત છે.

કોઈ પણ કાર્ય માટે આજે પ્રચાર એ મુખ્ય સાધન છે. કહેવાય પણ છે કે— “મોલે તેના ધોર વેચાય.” અને તેથી તો જોઈએ છીએ કે—ખ્રીસ્તી ધર્મની ચોપડીઓ ત્રણ પાઇની નજીવી કિંમતે સ્ટેશને મળે તેવો પ્રબંધ જોઈ શકાય છે. જૈન સમાજે પણ એ પદ્ધતિએ કામ લેવાની જરૂર છે. જૈન શાસનના સિદ્ધાંતોનો ખૂબ પ્રચાર થાય એ અતિ આવશ્યક કર્તવ્ય છે પણ તેને માટે જૈન સમાજમાંથી કોઈ “ભિક્ષુ અખંડાનંદ” પાકવાની જરૂર છે. જૈન સાહિત્યપ્રકાશક સંસ્થાઓમાંથી કોઈ એકાદે “સસ્તુ સાહિત્ય વર્ધક કાર્યાલય” નું રૂપ ધારવાની આવશ્યકતા છે. જ્યારે એવો યોગ બનશે ત્યારે હજારો નહીં પણ લાખોની પુસ્તકસંખ્યા લોકોને ઘેર ઘેર પહોંચશે. વ્યાપારી વૃત્તિને તો એ કાર્યમાં તિલાંજલી જ દેવી ઘટે છે. એટલું સસ્તું દેવા છતાં આખરે તો થોડે નફે બહોળા વ્યાપારની જેમ બન્ને રીતે લાભ જ થવાનો છે. સસ્તા સાહિત્યનું દૃષ્ટાંત તે માટે નજર સન્મુખ છે. ગીતાની લાખો નકલો તેણે બે બે કે ત્રણ ત્રણ આને વહેંચી છે. રામાયણ, મહાભારત કે આર્ય ભિષક જેવા દળદાર ગ્રંથો તે સંસ્થાએ અતિ સસ્તામાં આપીને અપૂર્વ લોકસેવા અને સાહિત્યસેવા બજાવી છે. લોકોના હૃદયમાં એ રીતે તેણે સ્થાન પ્રાપ્ત કર્યું છે. બસ, એ પદ્ધતિએ જૈન સમાજમાં કાર્ય થશે ત્યારે ભગવાન મહાવીરના ઝળહળતા સિદ્ધાંતોને જગવ્યાપી બનતાં વાર નહીં લાગે—ત્યારે જૈન સાહિત્યનો ઉત્કર્ષ પણ દૂર નહીં હોય.

લે૦ રાજપાળ મગનલાલ વહોરા

આજણુ ધર્મમાં જ્ઞાન અને કર્મ બન્ને છે. જ્ઞાન એટલે વસ્તુ જાણવી, જોવી અને આચરણમાં ઉતારવી એ સામાન્ય અર્થ. જ્ઞાન, દર્શન, ચારિત્ર એમ બતાવવામાં આવે છે. શુરુ આગમમાં શ્રદ્ધા અને સાક્ષી છૂટું પાડીને ચારિત્ર્ય ધડવું. જ્ઞાન હોય પણ ચારિત્ર્ય ન હોય એમ બને છે. દર્શન અને જ્ઞાનવડે ચારિત્ર્ય ધડવું જોઈએ. ધણી વસ્તુઓ અમુક ચીજને પોષવા માટે કરવી પડે છે. એમ જ આ પ્રતો વગેરે છે. આંગાનું રક્ષણ કરવા માટે વાડની જરૂર છે. એ જ રીતે કર્મની કેટલીક યોજના શાસ્ત્રકારોએ કરી છે. તેમાં બુદ્ધિનો વિલાસ નહિ પણ અનુબંધને એ માર્ગે ચઢાવવા માટે એ યોજના કરવામાં આવી છે; તેથી જ્યાં સુધી આખો આત્મા એમાં ન જાય ત્યાં સુધી ધર્મનું આચરણ ન થાય.

શ્રી. આનંદશંકર ધ્રુવ

શ્રી હેમચંદ્રાચાર્યવિરચિત સાહિત્યની રૂપરેખા

લેખક:-મુનિરાજ શ્રી ચતુરવિજયજી મહારાજ

નૃપતિપ્રતિબોધિન્યા, યદ્ગિરા સુધયામરા: ।

જજિરે પશવોડપિ, શ્રીહેમસૂરિ મહેમ તમ્ ॥

કલિકાલસર્વજ્ઞ શ્રી હેમચંદ્રાચાર્ય અને તેમના સાહિત્ય પરત્વે પૂર્વકાલમાં વિદ્વાનોની કેટલી અભિરુચિ અને સન્માનબુદ્ધિ હતી, એ જાણવા માટે સાહિત્યના કેાઠપિણુ અંગને હાથ ધરે તો તરત જ જણાઈ આવશે. વ્યાકરણ, કાવ્ય, કેાશ, અલંકાર, નાટક, પિંગલ વિગેરે દરેક વિષયના અંગેની ટીકાઓ તરફ નજર ફેરવશે તો રૂિતિ હૈમઃ, ઉક્તં ચ હૈમાને-કાર્યે, તથા ચોક્તમમિધાનચિન્તામણૌ, એવા એવા ઉલ્લેખો જરૂર દ્રષ્ટિતળે તરવરશે, છતાં આધુનિક વિદ્વાનોનું આ તરફ જોઈતા પ્રમાણમાં લક્ષ્ય દોરાયું નથી, એ આશ્ચર્યની વાત છે.

ત્રિષષ્ટિશલાકાપુરૂષચરિત્ર-વીતરાગસ્તવ વિગેરે અંગે સિવાય અન્ય કૃતિઓ કેવળ સંસ્કૃત-પ્રાકૃત વાઙ્મયના વિકાસ માટે હોઈ સર્વદેશીય છે. પોતાની તલસ્પર્શી કુશાગ્રીય બુદ્ધિથી માત્ર લોકકલ્યાણાર્થે રચેલ હોવાથી સરલ-સુખોદ અને પુરાતન અનેક શાસ્ત્રોના દોહનરૂપ છે. એમના વ્યાકરણ માટે ઉચ્ચારેલ એક કાવ્ય અત્રે યાદ આવે છે—

ઑતઃ ! સંવૃણ પાણિનીપ્રલપિતં કા તંત્રકંથા વૃથા ।

મા કાર્ષીઃ કદુ શાકટા યત્ર વચઃ ક્ષુદ્રેણ ચાન્દ્રેણ કિમ્ ? ॥

કિં કળ્પાભરણામિર્વદ્વરપત્યાત્માનમન્યૈરપિ ।

શ્રૂયન્તે યદિ તાવદર્થમધુરાઃ શ્રીસિદ્ધહેમોક્તયઃ ॥

એમની પ્રથમ કૃતિ સિદ્ધહૈમશબ્દાનુશાસન છે, જે સિદ્ધરાજ જયસિંહે કરેલા માળવા-ધીશ યશોવર્માના જય પછી સિદ્ધરાજની પ્રાર્થનાથી રચવામાં આવેલ છે. યશોવર્માના પિતા પરમાર નરવર્માનો રાજ્યકાળ ૧૧૬૦ સુધીનો મનાય છે. ત્યારપછી ગાદીએ આવેલા યશોવર્માએ વિ. સં. ૧૧૬૨ના માગશર વદિ ત્રીજના રાજ કોઈને જમીનનું દાન કર્યું હતું એમ ડો. જી. બુલ્લર હેમચંદ્રાચાર્યના જીવનચરિત્રમાં પૃ. ૩૩ પર ઉલ્લેખ કરે છે તેથી તે તે સમયે માલવાનો રાત્રં રાજ હતો એમ નિશ્ચય થાય છે. તે દાનના પ્રસંગ પછી તરત સિદ્ધરાજે જય મેળવી પાટણમાં પ્રવેશ કર્યો હતો એમ માનીએ તો માલવા જીતવું, પાટણમાં પ્રવેશ અને વિજયોત્સવ એ સર્વે કાર્ય લગભગ વિ. સં. ૧૧૬૨ સુધીમાં પતી ગયું હોવું જોઈએ; કારણ કે સં. ૧૧૬૪ના એક શિલાલેખમાં સિદ્ધરાજને માળવાનો રાજ તરીકે લખેલો છે, તેથી અનુમાન થાય છે કે—સં. ૧૧૬૨માં વિજય મેળવ્યા પછી નિવૃત્ત થયેલા સિદ્ધરાજની પ્રાર્થનાથી શરૂઆત કરી હોય અને

૮૬ શ્રી હેમચંદ્રાચાર્યવિરચિત

સાહિત્યની રૂપરેખા

પ્રબંધ કોશના લખવા મુજબ એક વર્ષમાં વ્યાકરણ પૂર્ણ કર્યું હોય તો વિ. સં. ૧૧૯૩ સુધી સિદ્ધહેમનો રચનાકાળ સંભવે.

સિદ્ધહેમશબ્દાનુશાસન રચવાના કારણ માટે પ્રભાવક ચરિત્રકાર જણાવે છે કે- “માળવાના ભંડારમાંથી લાવેલાં ગ્રંથો તપાસતાં ભોજ વ્યાકરણ ભેઈ સિદ્ધરાજ જયસિંહે પૂછ્યું કે આ કયો ગ્રંથ છે? હેમાચાર્યે કહ્યું કે આ ભોજરાજાએ બનાવેલ વ્યાકરણ છે. તે ઉપરથી સિદ્ધરાજને નવીન વ્યાકરણ રચાવવાની ઉત્કંઠા બળી. સભા સમક્ષ નજર ફેરવી. અન્ય વિદ્વાનોને મૌન ધારણ કરેલા ભેઈ હેમચંદ્રાચાર્યે કાર્ય આરંભવા માટે ઇચ્છા દર્શાવી અને તે માટે સાધનો પૂરા પાડવા સિદ્ધરાજને કહ્યું. કાર્ય ફતેહમંદ નિવડ્યું.” હેમાચંદ્રાચાર્ય પોતે નીચે મુજબ કારણ સૂચવે છે—

તેનાતિવિસ્તૃતદુરાગવિપ્રકીર્ણ, શબ્દાનુશાસનસમૂહકદર્થિતેન ।

અભ્યર્થિતો નિરવમં વિધિવદ્ વ્યધત્, શબ્દાનુશાસનમિદં મુનિહેમચન્દ્રઃ ॥૩૫॥

આ વ્યાકરણમાં સાત અધ્યાય સુધી સંસ્કૃત વ્યાકરણ આપેલ છે અને અષ્ટમાધ્યાયમાં પ્રાકૃત, માગધી, સૌરસેની, પિશાચી, ચૂલપિશાચિકી અને અપભ્રંશ ભાષાઓને અંગેનાં સૂત્રો ચોળેલાં છે.

સંસ્કૃત વ્યાકરણ ઉપર સ્વોપજ યે વૃત્તિઓ છે જેમાં ૬૦૦૦ શ્લોકપ્રમાણુ લઘુ-વૃત્તિ અને ૧૮૦૦૦ શ્લોકસંખ્યાવાળી બૃહદ્વૃત્તિ છે. હેમાચાર્ય પોતે ત્રિષષ્ટિશલાકાપુરુષ ચરિત્રને અંતે કુમારપાળના મુખે નીચેના શબ્દો ઉચ્ચારાવે છે—

“પૂર્વ પૂર્વજસિદ્ધરાજનૃપતેર્મક્તિસ્પૃશો યાજ્ઞયા

સાઙ્ગં વ્યાકરણં સવૃત્તિ સુગમં ચક્રુર્મવન્તઃ પુરા ॥”

આ ઉપરથી વૃત્તિની રચના પણ સિદ્ધરાજના સમયમાં જ થઈ હોવી ભેઈએ. સિદ્ધરાજનો વિક્રમ સંવત ૧૧૯૯ માં સ્વર્ગવાસ થયો હતો તેથી તે પૂર્વેના વર્ષોમાં (૯૪ થી ૯૮ લગભગમાં) જ સંભવે. બન્ને ટીકાઓની બંને આવૃત્તિઓ છપાઈ ગયેલ છે.

ટીકામાં પ્રસંગોપાત જયસિંહના વિજય સંબંધીના ઉલ્લેખો ટાંકેલાં નજરે પડે છે. તે ઉપરાંત ગ્રંથના અંતે આપેલી ઉપ પદ્યની પ્રશંસા પણ ઇતિહાસ ઉપર સારો પ્રકાશ ફેંકે છે.

બૃહદ્વૃત્તિના પ્રત્યેક શબ્દો ઉપર અત્યંત ગંભીર અને વિદ્વદ્ગમ્ય બૃહદ્વ્યાસ પણ એમણે પોતે જ બનાવેલ છે. આનું પ્રમાણુ નેવું હજાર શ્લોક જેટલું મનાય છે. એનો રચનાકાલ ચોક્કસ કહી શકાય તેમ નથી છતાં સવિશેષમાસ્યાતં વાક્યમ્ (૧-૧-૨૬)ના બૃહદ્વ્યાસમાં યદાહ સ્વોપજાલકારચૂડામણૌ આ પ્રમાણે ઉલ્લેખ આવે છે તેથી કાવ્યાનુશાસન (અલંકારચૂડામણિ) બાદ એની રચના થઈ એ ચોક્કસ છે. (ચાલુ.)

વર્તમાન સમાચાર

શ્રી ઉમેદ પાર્શ્વનાથ જૈન ખાલાશ્રમ

આચાર્ય મહારાજશ્રી વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી મહારાજની આજ્ઞા અને દયા મુજબ તેઓશ્રીના શિષ્ય શ્રી વિજયલલિતસૂરિજી મહારાજના ઉપદેશ અને પ્રયત્નવડે ઉમેદપુર(મારવાડ) માં શ્રી ઉમેદ પાર્શ્વનાથ જૈન ખાલાશ્રમ (કેળવણીની સંસ્થા) આઠ વર્ષોથી સ્થાપન થયેલ છે જેમાં ધાર્મિક અને રુકલ કેળવણી લેતાં હાલ ૧૪૦ વિદ્યાર્થીઓ અભ્યાસ કરે છે. ત્યાં હાલમાં નવું જિનાલય તૈયાર થયેલ છે તેમાં શ્રી પાર્શ્વનાથ ભગવાનની ૭૩ ઇંચની સુંદર ભવ્ય પ્રતિમા યિરાજમાન છે. ધીજી પચીશ જિન જિઓ યિરાજમાન છે, આ તૈયાર થયેલ જિનાલયમાં શ્રી પાર્શ્વનાથ ભગવાનની પ્રતિષ્ઠા આવતી સાલના માગશર શુદ્ધ ૧૦ના રોજ વિધિવિધાનપૂર્વક થવાની છે. અધ્યાત્મયોગી શ્રી શાંતિસૂરીશ્વરજી મહારાજ તથા અન્ય મુનિ મહારાજઓ પણ આ માંગલિક પ્રસંગે હાજરી આપશે.

અત્રે યિરાજતાં શ્રી વિજયલલિતસૂરિજી મહારાજ તથા મુનિરાજશ્રી વિક્રમવિજયજી મહારાજ પર્યુષણ કરવા કરજી ગામ કે જ્યાં જૈનોની ત્રણશેં ધરની વસતી છે અને ગામ અહિંથી ત્રણ માઇલ આવેલું છે ત્યાં ગયા હતા. અહિં આચાર્ય મહારાજના ઉપદેશવડે એક જૈન કન્યાશાળા સ્થાપવાની યોજના થઇ છે અને તેના ચાર વર્ષના ખર્ચનો પણ પ્રયત્ન થઈ ગયો છે.

ચાતુર્માસ માટે વિનંતિ.

એ તો સૌ કોઈને સુવિદિત જ છે કે પૂન્યપાદ પ્રાતરમરણીય સ્વનામધન્ય જૈનાચાર્ય ૧૦૦૮ શ્રીમદ્વિજયવલ્લભસૂરિજી મહારાજ ૧૪ વર્ષ પછી પંજાબ પધારવાથી પંજાબની જૈન સમાજમાં ઘણી-ખરી જાગૃતિ આવી ગઇ છે અને આવતી જાય છે. ધાર્મિક કાર્યોમાં સારી પેઠે ઉત્તેજના મલી રહેલી છે.

આવા પરમોપકારી સુવિદિત આચાર્યશુદેવની સેવા ભક્તિ કરવા તેમજ ઉપદેશામૃતનું પાન કરવા પ્રાયઃ બધા આમ નગરોના જૈનો લાલાયિત રહે એ સ્વાભાવિક છે, કિંતુ આ શુભ અવસર ચાતુર્માસ વિના મળવો મુશ્કેલ છે. થોડાં દિવસોમાં ભાવિકોને તૃપ્તિ થતી જ નથી. આ વર્ષના ચાતુર્માસને પૂર્ણ થવાને થોડા દિવસો બાકી રહેલ હોવાથી અને વિહારના દિવસો નજીક આવતા હોવાથી જુદા જુદા ગ્રામનગરોના શ્રીસંઘોની પ્રેમ અને ભક્તિપૂર્ણ વિનંતીઓ આવી રહી છે કે આવતું ચોમાસું અમારા ક્ષેત્રમાં થાય. અમારી આશા સફળ થાય, લાભ મળે હમણાં ગઈ કાલેજ (આસો સુદિ ૨) ગુજરાંવાલા શ્રી સંઘના આગેવાનો અને ચાલીશ પચાશ સદ્ગૃહસ્થો અંખાલા શહેરમાં પધાર્યો. વ્યાખ્યાનનો લાભ લઇ વ્યાખ્યાનસભામાંજ સર્વે બંધુઓ ઊભા થઇ, બન્ને હાથ જોડી નમ્રતાપૂર્વક વિનંતિ કરી કે આવતું ચોમાસું અમારા ગુજરાંવાલા શહેરમાં થાય.

૮૮

વ ત મા ન

સ મા ચા ર

પૂજ્ય આચાર્ય મહારાજે સાધુધર્મના આચાર પ્રમાણે આશ્વાસન આપતાં ફરમાવ્યું કે સ્વર્ગવાસી શ્રીગુરુદેવની પૂનિત ભૂમિના દર્શન કરવાની ઉત્સુકતા અમારે પણ છે અને શ્રી આત્માનંદ જૈનગુરુકલ ત્યાં હોવાથી આવવાનું તો છે જ પણ સઢોરા અને બરેલી આદિના દેવમંદિરોની પ્રતિષ્ઠા કરાવવાની હોવાથી પહેલાં ત્યાં જવું પડશે. પ્રતિષ્ઠા કરાવ્યા પછી જ્ઞાની મહારાજે જોયું હશે અને ક્ષેત્રપર્યાટના હશે તેમ બનશે.

આ યુક્તિયુક્ત યોગ્ય જવાબથી ગુજરાંવાલા શ્રી સંઘ ખુશી થયો અને જયનાદોથી ઉપાશ્રયને ગળતી દીધો, શ્રીક્રિજોની પ્રભાવના કરી.

આચાર્ય શ્રી કમળસૂરીશ્વરજી મહારાજની જયંતી.

આસો શુદ્ધ ૧૦ ને મંગળવારના રોજ આચાર્ય મહારાજની સ્વર્ગવાસતીથી હોવાથી શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા તરફથી જયંતી ઉજવવામાં આવી હતી. સવારમાં મોટા જીનાલયમાં શ્રી નવપદજીની પૂજા ભાવનાપૂર્વક બજાવવામાં આવી હતી અને બપોરના સભાસહોત્ત્વ સ્વામીવાસદ્ય કરવામાં આવ્યું હતું.

શેઠ શ્રી કાંતિલાલભાઈ ઇશ્વરલાલની કેળવણી ઉત્તેજનાર્થે વધુ સખાવત.

શ્રી મુંબઈ—માંગરોળ જૈન કન્યાશાળાના વિકાસ માટે થોડા વખત પહેલાં શેઠશ્રી કાંતિલાલ ઇશ્વરલાલે રૂપિયા સાઠ હજારની જાહેર કરેલ સખાવત હજી તાજી જ છે, તેવામાં આ જ સંસ્થાના વિકાસ માટે તેઓએ રૂપિયા પચાસ હજારની વધુ સખાવત જાહેર કરી છે.

શેઠશ્રી તરફથી જાહેર કરેલ સખાવતને અંગે મુંબઈ માંગરોળ જૈન કન્યાશાળાના સાથે એમના ધર્મપત્ની શ્રીમતી શકુન્તલા એનનું નામ જોડવામાં આવ્યું છે. આ કન્યાશાળા માત્ર મીડલ સ્કૂલના રૂપમાં જ ન રહે પરંતુ જૈન હાઈસ્કૂલના રૂપમાં ફેરવી નાંખવા માટે આ સખાવત કરેલ છે. કેળવણીના ઉત્તેજનાર્થે તેને લક્ષીને જ શેઠ કાંતિલાલભાઈ લાખે રૂપિયા બેઠોળા હાથે ઉદારતાપૂર્વક આપે છે. સુકૃતની લક્ષ્મીનું સાર્થક આ રીતે કરે છે. મુંબઈ શહેરમાં જૈનશાળાઓ માટે શિક્ષણ માટે જોઈએ તેવી શાળા ન હતી. તે શેઠ કાંતિલાલભાઈની આ આદશાહી સખાવતે પૂરી પાડી છે, તે માટે શેઠશ્રી કાંતિલાલભાઈ અને શ્રીમતી શકુન્તલા બહેનને ધન્યવાદ આપીએ છીએ.

શ્રી મહાવીર જીવનચરિત્ર

(શ્રી ગુણચંદ્ર ગણિકૃત)

આર હજાર શ્લોકપ્રમાણ મૂળ પાકૃત ભાષામાં વિસ્તારપૂર્વક, સુંદર શૈલીમાં આગમે અને પૂર્વાચાર્યોરચિત અનેક ગ્રંથોમાંથી દોહન કરી શ્રી ગુણચંદ્ર ગણિકૃત સં. ૧૧૩૯ ની સાલમાં રચેલો આ ગ્રંથ, તેનું સરળ અને સુંદર ગુજરાતી ભાષાંતર કરી શ્રી મહાવીર જીવનના અમુક પ્રસંગોના ચિત્રોચ્ચિત્ર સુદર અક્ષરોમાં પાકા કપડાના સુશોભિત આઈન્ડોગથી તૈયાર કરી પ્રકટ કરવામાં આવ્યો છે.

અત્યાર સુધીમાં પ્રકટ થયેલ શ્રી મહાવીર ચરિત્રો કરતાં વધારે વિસ્તારવાળો, જીવનના અનેક નહિ પ્રકટ થયેલ જાણવા જેવાં પ્રસંગો, પ્રભુના પાંચે કલ્યાણકો પ્રભુના સત્તાવીશ ભવોના વિસ્તારપૂર્વક વિવેચન અને છેવટે પ્રભુએ રચેલે રચેલે આપેલ વિવિધ વિષયો ઉપર બોધદાયક દેશનાઓનો સમાવેશ આ ગ્રંથમાં કરવામાં આવેલ છે.

શ્રી મહાવીર પ્રભુના શાસનમાં આપણો જૈન સમાજ અત્યારે તેઓશ્રીના ઉપકાર નીચે છે, તેથી આ પ્રભુનાં જીવનચરિત્રનું મનનપૂર્વક વાંચન, પઠનપાઠન, અભ્યાસ કરવો જ જોઈએ. વધારે લખવા કરતાં અનુભવ કરવા જેવું છે. સુમારે છસેંહ પાનાનો આ ગ્રંથ મહોટો ખર્ચ કરી પ્રકટ કરવામાં આવેલો છે. કિંમત રૂ. ૩-૦-૦ પોસ્ટેજ જુદું.

લખો:-શ્રી જૈન આત્માનંદ સંભા-ભાવનગર.

અમારા માનવંતા પેદ્રન સાહેબો અને લાઈફ મેમ્બરોને બેટ.

નીચેના ત્રણ ગ્રંથો તૈયાર થાય છે. તૈયાર થયે ચાલતા ધોરણ પ્રમાણે કારતક શુદ્ધ ૧૫ થી મોકલવામાં આવશે.

૧ શ્રી મહાવીર જીવનચરિત્ર (સચિત્ર) છસેંહ પાનાનો દલદાર ગ્રંથ રૂ. ૩-૦-૦

૨ શ્રી આત્મકાન્તિ પ્રકાશ—પૂજ્ય પ્રવર્તકજી શ્રી કાન્તિવિજયજી મહારાજનાં ભક્તિસભર્યા વિવિધ સ્તવનો (જેમાં મુનિરાજશ્રી ચતુરવિજયજી મહારાજ તથા ઉત્તમ ભોજકની કૃતિઓનો સમાવેશ થાય છે. વેચાણ માટે સીલકે નથી)

૩. “ મહાભેઘવાહન જૈન રાજ ખારવેલ ” પ્રાચીન ઐતિહાસિક જાણવા જેવી હકીકતપૂર્વક ગ્રંથ.

જલ્દી મંગાવો

ઘણી થોડી નકલો છે.

જલ્દી મંગાવો.

શ્રી ત્રિ પ છિ શ ત્રા કા પુ રૂ પ ચ રિ ત્ર પ્ર થ મ પ વં.

પ્રતાકારે તથા બુકાકારે સુંદર ટાઈપ, ઊંચા કાગળ, સુશોભિત આઈન્ડોગથી તૈયાર છે. થોડી નકલો બાકી છે. કિંમત મુદ્દલથી ઓછી રૂ. ૧-૮-૦ પો. જુદું.

બીજા પર્વથી છપાય છે.

Reg. No. B. 431.

એમ તો શ્રીપાલરાજના રાસની ઘણી આવૃત્તિઓ આજ સુધીમાં જુદા જુદા પ્રકાશકોએ બહાર પાડી છે, એ છતાં, અમારા તરફથી બહાર પડેલ રાસને શા માટે શ્રેષ્ઠ સ્થાન મળ્યું તે તમે જાણો છો ?

આ રાસમાં નવપદજી મહારાજનું યંત્ર ખૂબ શોધ કરીને રજૂ કરવામાં આવ્યું છે

આ રાસમાં વાંચકોની સરળતા માટે, તેમ જ આકર્ષણ માટે ખાસ નવા ચિત્રો તૈયાર કરાવી મૂકવામાં આવેલ છે.

તેમ જ

નવપદજી મહારાજની પૂજા, દોહા, નવપદજીની ઓળીની સંપૂર્ણ વિધિ, ઉપયોગી સંગ્રહ પણ આમાં રજૂ કરવામાં આવ્યો છે, એટલે નવપદજી મહારાજની ઓળીના આરાધન સમયે, આ એક જ રાસ દરેક જાતની સગવડ પૂરી પાડે છે.

શુદ્ધ અને સારો રાસ વસાવવાની ઇચ્છાવાળા દરેક કુટુંબોમાં અમારા રાસને સ્થાન મળેલ છે. તમે એ જો આજ સુધીમાં આ રાસ ન વસાવ્યો હોય તો આજે જ મંગાવો. ખીજા રાસાઓ કરતા આ રાસમાં ઘણી મહત્તા છે, અને એટલે જ તે આકર્ષક છે. મૂલ્ય પણ તેના પ્રમાણમાં નામનું જ છે.

પાકું રેશમી પુટું રૂ. ૨૫ :: પાકું ચાલુ પુટું રૂ. ૨૦

લખો:—જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર.

આનંદ પ્રિન્ટિંગ પ્રેસમાં શેઠ દેવિયંદ દામજીએ છાપ્યું.—ભાવનગર.